

LEIDERSCHAP

 Dank u Broeder Williams. Groeten, Broeder Salano, en zijn vrouw, en alle afgevaardigden hier op dit gastmaal vanavond. Het is zeker een groot voorrecht om hier te zijn. Ik heb naar dit uur uitgekeken sinds we deze kant waren opgegaan.

² En—ik wil die dame bedanken; ik kan niet op haar naam komen, Billy vertelde me net dat ze me een doos met kerstsnoepgoed hadden gegeven en het zojuist naar de auto brachten. De zuster, ik kan niet op haar naam komen, ze komt hier uit Californië. Dat was m'n eerste kerstcadeau. Dus ik—ik dank u ervoor.

³ Nu, vanavond is het . . . In Tucson is het nu tien minuten over negen, maar ik denk dat het hier maar tien over acht is. Dus we . . . Ik heb zo'n gevoel onder de mensen; ik ben wat lang van stof in het preken, dus ik—ik hoop . . . [Samenkomst applaudisseert—Red.] Dank u. Wat een . . . aardige personen die hier ook zijn. Ik dank u.

⁴ Maar ik—ik ben vanavond zowat uitgepredikt, ik ben al zo lang op weg van—vanaf Shreveport en dwars door het land (deze kant op komend) avond aan avond, en je wordt gewoon wat—wat door elkaar geschud, weet je, en verkouden, en je keel wordt hees. Ik begon in Shreveport. Ik verloor mijn haar toen ik . . . een paar jaar geleden. En ik had een klein haarstukje dat ik opdoe als ik in het noorden predik om niet verkouden te worden. Ik ging naar Shreveport en was het vergeten, en ik werd echt verkouden. Die wind die zo waait, je hebt echt geen idee. Het kwam er per ongeluk uit en de huid is nog steeds zacht, en maar een klein beetje transpiratie en dan ik heb het echt in de keel; heb veel samenkomsten moeten sluiten. Dus, ik ben vanavond gewoon een heel klein beetje hees.

⁵ Maar we willen zeggen dat we een geweldige tijd op weg hiernaartoe hebben gehad, in de samenkomsten. Gisteravond hadden we een geweldige tijd in . . . met de broeders bij de andere afdeling. En dus, hadden een grote menigte, en wonderbare opkomst, de mensen zo eerbiedig en aardig. Dus het geeft me een heel goed gevoel om deel te zijn van de Volle Evangelie Zakenlieden. Het is . . .

⁶ Ik heb een boodschap, voel ik, van God. Het is een beetje vreemd voor sommige mensen. En ik kan het niet helpen niet meer te zijn . . . Ik moet gewoon zijn wat ik ben. En we . . . Niet dat ik anders wil zijn, het is gewoon dat ik—ik leef in een tijd van verandering. We . . .

⁷ Zolang je de muur één kant op rechthoekig bouwt, is het allemaal prima, de—de metselaars kunnen rechtdoor gaan langs de rij.

Maar wanneer je de hoek om moet, dat is waar de tijd. . . En we bouwen geen muur; we bouwen een huis, ziet u, dus deze keerpunten moeten komen. Ze kwamen in de tijd van Martin Luther, John Wesley en het Pinkstertijdperk; hier is het opnieuw. Dus we. . . het is moeilijk om de hoeken te maken. Maar ik ben voor. . . God zo dankbaar, hoe moeilijk het ook is geweest, de mensen hebben er honderd procent op gereageerd. Dus we zijn erg dankbaar, danken ieder van u.

En nu voordat we het Boek openen, laten we een ogenblik tot de Auteur spreken als u wilt, terwijl we onze hoofden buigen:

⁸ Lieve God, we zijn U vanavond dankbaar voor het voorrecht Jezus Christus (onze Redder), Uw Zoon, te kennen, in de vergeving van onze zonden om niet, en te weten dat Zijn Bloed voldoende is, dat het al onze zonden en onze ongerechtigheden heeft bedekt. Ze zijn zo uitgewist en in de zee van Gods vergeetelheid gedaan, en Zijn Bruid zal aan het Bruiloftsmaal staan, puur, zuiver, om de Zoon van God te huwen. Hoe danken wij U voor deze algenoegzaamheid en het geloof om te weten dat we niet vertrouwen op onze eigen verdiensten maar op Zijn verdienste alleen voor wat Hij voor ons deed. Wij zijn zo dankbaar.

⁹ Dank U voor het—het succes dat deze broeders overzee hadden en de landen daar waar ze hongeren en dorsten naar God. Ik bid, Heer, dat als ze weer teruggaan, dat die kinderen die ze in het Koninkrijk hebben gebracht overgrootmoeders en -grootvaders zullen zijn van de kinderen die ook zij binnenbrengen. Sta het toe, Vader.

¹⁰ Zegen ons samen vanavond, en moge de Heilige Geest ons de dingen geven die we nodig hebben; onze mond sluiten voor de dingen die we niet behoren te zeggen, en onze harten openen om te ontvangen wat U ons wilt vertellen. Sta het toe, Vader. In Jezus' Naam bidden wij. Amen.

¹¹ Nu, laten we in de Bijbel een kleine tekst opslaan waar ik vanavond een tijdje over wil spreken, en het wordt gevonden in Markus het 10e hoofdstuk.

¹² En ik had. . . Een paar jaar geleden zou ik als ik zou spreken—hoefde ik het niet eens te noteren, ik kon het wel onthouden. En ik hoefde geen bril te pakken om het uit de Bijbel te lezen. Maar sinds ik de vijftienvintig nu gepasseerd ben, twee keer, en dus is het wat moeilijk voor me om—het te doen zoals vroeger. En het is als een versleten auto, maar ik rij nog steeds. Ahum, ik wil door blijven ploeteren tot het. . . ik naar de schroothoop ga, om opnieuw gegoten te worden. Dat is de belofte.

¹³ Lukas, het 10e hoofdstuk, en te beginnen bij het. . . Ik geloof dat het 21e vers zei, als ik het vinden kan, hier ergens. Ik vergis me, het is Markus. Het spijt me.

14 Markus het 10e hoofdstuk, en de—het twintig...te beginnen bij het 21e vers is wat ik wil lezen. Laten we het 17e vers nemen, liever:

En toen Hij op weg ging, snelde er iemand naar Hem toe en viel voor Hem op de knieën en vroeg Hem, zeggende: Goede Meester, wat moet ik doen om eeuwig leven te beërven?

En Jezus zei tot hem: Waarom noemt gij Mij goed? Niemand is goed behalve Eén, namelijk God.

Gij kent de geboden: Gij zult niet echtbreken, gij zult niet doodslaan, gij zult niet stelen, gij zult geen vals getuigenis geven, gij zult niets ontvreemden, eer uw vader en moeder.

En Hij antwoordde en zei tot Hem: Meester, dat alles heb ik in acht genomen van mijn jeugd af.

Toen zei . . . En Jezus, hem aanziende, kreeg hem lief en zei tot hem: Eén ding ontbreekt u, ga heen, en verkoop al wat gij hebt, en geef het aan de armen, en gij zult een schat in de hemel hebben, en kom, en neem uw kruis op, en volg Mij.

En hij werd treurig over dat woord, en hij ging bedroefd weg, want hij had veel bezittingen.

En moge de Heer het lezen van Zijn Woord zegenen.

15 Nu, we gaan vanavond spreken over een onderwerp. Ik wil als mijn tekst “Volg Mij” hebben en mijn onderwerp: *Leiderschap*.

16 Nu is het vreemd, maar ik dacht misschien, vandaag bij het bidden . . . En ik ben zo lang geweest en elke avond over de gehele linie over de Boodschap die ik heb, die de Heer mij gegeven heeft om over te spreken. Ik dacht vanavond, hier in deze nieuwe afdeling, dat ik het vanuit een ander standpunt zou benaderen. En vele keren hebben we hierover gesproken en noemden het: “De rijke jongeling.” En—en vele van de predikers hier, mijn broeders, hebben het ongetwijfeld op vele verschillende wijzen benaderd. En ik wil proberen om het vanavond op een—een andere manier te benaderen dan ik ooit heb gedaan, dit over *Leiderschap*.

17 Dit, bedenk dit, dat ieder van ons, jong en oud, bij uw eerste stap die u ooit in uw leven deed, moest iemand u leiden. Dat klopt. En bij uw laatste stap die u ooit zult maken, zal iemand u leiden. Iemand moet leiden.

18 God heeft ons vergeleken met schapen. En als iemand iets weet over het houden van schapen en de natuur van schapen, wel, dan weet u dat een schaap zijn weg niet kan vinden. Hij moet geleid worden. Zelfs in de slachthokken ontdekken we dat ze het schaap erheen brengen en dat het door een geit ter slachting wordt geleid. Een geit leidt hem erheen en wanneer hij dan bij het

eind van de smal toelopende doorgang komt, springt hij eruit en het schaap gaat er recht naar binnen ter slachting. Dus ze . . . We ontdekken dat een schaap zijn weg niet kan vinden.

¹⁹ Ik herinner me een ervaring die ik er ooit mee heb gehad. Ik was jachtopziener van de staat Indiana en ik was in het veld; en ik hoorde iets, de meest zielige kreet. En het was een—een klein lammetje, dat—zijn moeder had verloren. En hij kon zijn weg naar haar toe niet vinden, en de moeder kon haar weg naar—naar het kleine lammetje niet vinden. Ik pakte het kleine ding op, en hoe rustig lag hij tegen me aan. Ik liep ermee, en mijn handen hielden het kleintje vast. En blaten, en—en ik hoorde hem. Hoe hij gewoon met zijn kleine hoofdje tegen me aan kroop, en het leek alsof hij wist dat ik—ik—ik hem zou helpen.

²⁰ Ik dacht: “O, Rots der eeuwen, voor mij gespleten, neem me op in de armen van de Here Jezus, wees gewoon tevreden, want ik weet dat ik—dat ik naar Huis zal gaan, om bij mijn geliefden te zijn.” Ik dacht: “Aan het einde van mijn levensreis, breng me dan gewoon op die manier in Uw armen, Heer. Dat ik weet dat ik dan over de rivier zal worden gedragen, daar naar de overkant, waar geen zorgen en ziektes en meer zullen zijn en ik bij de geliefden zal zijn die ik heb liefgehad.”

²¹ En als u de natuur bestudeert: er is iets groots in de natuur. Alles wat ik—waar ik naar kijk, en God gemaakt heeft, Hij is de Auteur van de natuur. De natuur loopt in continuïteit. De hele natuur loopt ongeveer gelijk. U merkt dat alles . . . Zoals ik geloof ik gisteravond heb gezegd: “Dat de natuur van God getuigt.” Als u nooit een Bijbel had zou u nog steeds naar de natuur kunnen kijken en weten dat deze Bijbel de Waarheid is.

²² Ik—ik heb het voorrecht gehad om rond de hele wereld te zijn. En ik heb de verschillende aspecten gelezen en ik heb verschillende religies gezien; de Mohammedanen, en ik heb de Koran gelezen en—en de Sikhs gezien, de Jains en de Mohammedanen en de Boeddhisten en wat al niet meer. En toch, elk van hen, ze hebben een filosofie en een—een—een—een boek met geloofsbelijdenissen en een boek met wetten enzovoort. Maar onze Bijbel is de Waarheid, en onze God is de enige die juist is; want elk van hen moet ergens naar een graf wijzen waar hun stichter nog steeds ligt, maar het Christendom wijst naar een open graf, en kan leven in de Tegenwoordigheid van Degene die daarin werd gelegd. Hij leeft! Het is niet een God die *was*, het is een God die *is*. Niet een “*Ik was*” of “*Ik zal zijn*,” maar “IK BEN.”

²³ En heel de natuur loopt in continuïteit, zoals ik heb gezegd, sprekend over onze Gemeentetijdperken (en we hebben nu de boeken die uit zullen komen). De . . . Waarom ik . . . over mijn schrijven van de Gemeentetijdperken. En hoe dat we zien dat de

Gemeente, hoe Ze tot rijpheid is gekomen, precies is opgekomen zoals heel de natuur dat doet.

24 En we hadden het er laatst over hoe de zon in de ochtend opkomt, 't is een kleine baby, heel zwak, maar heel weinig kracht. En naarmate de dag vordert wordt ze sterker en sterker. Tegen acht uur gaat hij naar school, als een kleine jongen of klein meisje. En dan tegen elf uur is hij van school af en is hij klaar voor zijn—zijn dienst. En dan door tot ongeveer drie uur verandert hij van middelbare leeftijd naar ouderdom; en sterft dan in de namiddag. Is dat het einde van de zon? Nee. Hij komt de volgende morgen terug, om te getuigen dat er een leven is, een dood, een begrafenissen, een opstanding. Ziet u? Ziet u?

25 We keken naar de bomen, hoe zij bewegen en wat zij doen. Ik was een tijdje geleden in Kentucky, ik—ik jaag graag op eekhoorns, en ik ging er in het najaar heen om op eekhoorns te jagen met een vriend van me. En het is. . . was erg droog geworden.

26 En ieder die ooit op grijze eekhoorns heeft gejaagd weet hoe moeilijk het is om dicht bij ze te sluipen. Wanneer de—de bladeren, kraak er maar een, en o, Houdini is een amateur ontsnappingskunstenaar bij—bij die kerels vergeleken, hoe ze weg kunnen komen! En dan proberen om ze op vijftig meter in het oog te schieten; het vergt wel wat jachtkunst om je limiet in één dag te krijgen.

27 Dus meneer Wood, een vriend van mij, een—een bekeerde Jehova's getuige, was bij me. En we. . . Hij zei: "Ik ken een boerderij hier waar een man is die een heleboel. . ." Wij noemen ze daar: "holen."

28 Hoeveel weten wat een *hol* is? Wel, uit welk gedeelte van Kentucky komt u eigenlijk? Zie? En daar kom ik vandaan.

29 Zoals hier bij een van de afdelingen niet lang geleden; ik moet dit vertellen aan Broeder Williams en hen, de broeders. Ze zeiden: "We zullen nu gaan staan om het nationale volk—volkslied te zingen."

30 En ik zei: "Voor mijn oude Kentucky huis, ver. . ." Niemand viel me bij, dus. . . Dat was het enige volkslied dat ik kende. En dus, we waren—we waren, nu. . .

31 Oké, meneer. [Broeder Branham wordt een briefje overhandigd—Red.]: "Bid alstublieft voor een dame hier nu die een neusbloeding heeft."

Laten we bidden:

32 Dierbare God, ik vraag U, Heer, Gij zijt de—de grote Geneesheer, en ik vraag dat Uw genade en barmhartigheid deze dierbare vrouw nu gelijk zal aanraken en dat bloed zal stoppen. Als een gelovig volk dat samengekomen is, de dame is hier gekomen om zich te verheugen in het Woord van de Heer en de

gemeenschap van de mensen, en ik vraag U Heer om nu de vijand te bestraffen en het bloed te stoppen. In Jezus Christus Naam. Amen. (En wij geloven het, we geloven het.)

³³ Verder met de kleine verhaal gewoon om een kleine indruk te krijgen voordat we meteen ingaan op de paar notities die ik hier heb opgeschreven en wat Schriftgedeelten.

³⁴ Nu, hij ze: “Wel, deze oude man, we zullen naar hem toe. Hij heeft een heleboel holen op zijn terrein,” zei hij, “maar hij is een ongelovige.” Hij zei: “Als . . . Hij zou ons er zowat vandaan vloeken als we erheen gingen.”

³⁵ Ik zei: “Maar hier krijgen we geen eekhoorns. We kamperen al twee weken.” En we waren vies, en baard helemaal uitgegroeid over het gezicht.

³⁶ En hij zei: “Nou?”

Ik zei: “Laten we erheen gaan.”

³⁷ Dus we gingen een paar mijl verder, ongeveer twintig mijl. Ik was al eens eerder in dat gebied geweest, voor drie avonden, op een terrein voor samenkomsten van de Methodisten waar er een aantal grote dingen waren geweest die de Heer had gedaan, een grote genezingsdienst onder de Methodisten. En toen gingen we een heel eind verder over wat heuvels en dalen en heuvelruggen. En u moet Kentucky gewoon kennen om het te weten, naar wat voor plaats u heen moest. En terwijl we daar heengingen, kwamen we bij een huis, en daar zat een oude man, twee oude mannen die daar zaten met hun oude hoeden over hun gezicht hangend en—en hij zei: “Daar is hij,” zei hij, “hij is een taaie.” Zei: “Hij haat dat woord ‘prediker,’” zei hij.

³⁸ Dus ik zei: “Nou, ik kan maar beter in de auto blijven zitten, anders komen we helemaal niet aan jagen toe.” Ik zei: “Ga jij maar heen en vraag hem of we mogen jagen.”

³⁹ Dus stapte hij uit en begon ernaartoe te lopen, hij sprak met ze. En in Kentucky is het altijd, weet u: “Kom binnen,” enzovoort. En dus ging hij daar heen en hij zei: “Ik vroeg me gewoon af of we een tijdje op uw terrein mochten jagen.”

⁴⁰ De oude man die daar zat, ongeveer vijfenzeventig jaar oud, tabak uit zijn mond lopend, hij zei . . . spuwde en hij zei: “Hoe heet u?”

Hij zei: “Mijn naam is Wood.”

Hij zei: “Bent u ergens familie van oude Jim die vroeger woonde . . .”

Hij zei: “Ja, ik ben Jims zoon.” Zei: “Ik ben Banks. Ja.”

⁴¹ “Nou,” zei hij, “oude Jim was een eerlijk man.” Zei: “Natuurlijk, ga je gang.” Hij zei—zei: “Ben je alleen?”

Hij zei: “Nee, mijn voorganger zit daar.”

Hij zei: “Wat?”

Hij zei: “Mijn voorganger zit in de auto,” zei, “hij is met mij op jacht.”

42 Hij zei: “Wood, je wilt toch niet zeggen dat je zo diep gezonken bent dat je overal waar je gaat een prediker met je mee moet slepen?”

43 Hij was dus een ruw oud type, dus ik dacht dat ik beter uit de auto kon komen, weet u. Dus ik stapte uit en kwam eromheen aanlopen, en hij zei: “Nou, en u bent een prediker, hè?”

44 Ik zei: “Ja, meneer.” Hij keek me aan van boven naar beneden; eekhoornbloed en vuil. Hij zei—hij zei . . . Ik zei: “Lijkt er wel niet veel op.”

45 Hij zei: “Nou, dat mag ik wel.” Hij zei: “Weet u, ik wil u iets vertellen.” Hij zei: “Ik word geacht een ongelovige te zijn!”

46 Ik zei: “Ja, meneer, dat heb ik begrepen.” Ik zei: “Ik denk niet dat dat iets is om over op te scheppen. U wel?”

47 En hij zei: “Nou,” hij zei, “dat weet ik nog niet.” Hij zei: “Ik ga u vertellen wat ik van jullie denk.”

Ik zei: “Goed.”

48 Hij zei: “Jullie staan te blaffen tegen de verkeerde boom.” En hoeveel weten wat dat betekent? Ziet u? Het betekent dat het een liegende hond is, ziet u; de wasbeer zit daar helemaal niet in, ziet u. Hij zei: “U blaft tegen de verkeerde boom.”

Ik zei: “Dat is uw mening.”

49 En hij zei: “Nou,” hij zei, “kijk, zie je die oude schoorsteen daar staan?”

“Ja.”

50 “Ik werd daar vijfenzeventig jaar geleden geboren.” En zei: “Ik heb hier al die jaren in deze heuvels hier om toe gewoond.” En zei: “Ik heb naar de hemel gekeken, ik heb hier en daar gekeken, en zeker zou ik in al die vijfenzeventig jaar iets hebben gezien dat op God leek. Dacht u niet?”

51 Ik zei: “Nou, het hangt ervan af waar u naar kijkt, ziet u, of waar u naar zoekt.”

52 En hij zei: “Nou,” hij zei, “ik—ik geloof helemaal niet dat er zo’n schepsel is. En ik geloof dat jullie kerels er gewoon op uit gaan en de mensen hun geld en alles afhandig maken. En dat het zo gaat.”

53 Ik zei: “Wel, u bent een Amerikaans burger, u hebt recht op uw eigen—eigen gedachten.”

54 Hij zei: “Er was één man eens van wie ik gehoord heb,” zei hij, “die ik zeker . . . Als hij . . . Als ik ooit met die man zou spreken,” zei “zou ik hem graag—hem een paar vragen willen stellen.”

Ik zei: “Ja, meneer.”

55 Hij zei: “Het was een prediker, misschien kent u hem wel.”
Zei: “Hij had een samenkomst hier in Campbellsville niet lang geleden, op een kerkterrein daar, een veld voor samenkomsten.”
En hij zei: “Ik ben zijn naam vergeten.” Zei: “Hij komt uit Indiana.”

En—en ik zei: “O? Jawel.”

56 En Broeder Wood begon te zeggen: “Nou, ik . . .” (“Zeg dat niet.”) En dus zei hij . . .

Ik zei: “Wat is er met hem?”

57 Hij zei: “Nou,” hij zei, “oude dame . . .” (die-en-die) “daar op de heuvel . . .” Zei: “Weet u, ze was stervende aan kanker.” En zei: “M’n vrouw en ik zouden er ’s ochtends naartoe om—haar bed te verschonen.” Zei: “Ze konden haar niet eens hoog genoeg optillen om haar op de bedpan te leggen,” zei, “ze moesten er gewoon een doortreklaken onder halen.” En zei: “Ze was stervende. Ze was naar Louisville geweest, en zeiden, de dokters haar hadden opgegeven, en hadden gezegd dat ze ‘zou gaan sterven.’

58 “En haar zus ging naar die samenkomst toe en zei: ‘Die prediker stond daar op het podium, keek over het gehoor uit, en noemde deze vrouw bij naam en zei tegen haar: ‘Toen ze wegging nam ze een zakdoek en stopte die in haar—haar handtas.’ En noemde de naam van deze vrouw hier, twintig mijl hier vandaan, en zei hoe ze aan kanker leed, wat haar naam was, en alles waar ze doorheen gegaan was; zei: ‘Neem die zakdoek en leg die op de vrouw,’ en zei dat ‘de vrouw zal worden genezen van haar kanker.’”

59 En zei: “Ze kwamen hier die avond heen.” Zei: “Eerlijk, ik hoorde het afschuwelijkste geschreeuw daarboven. Ik dacht dat ze het Leger des Heils hadden losgelaten daar op de heuvel. Zei: ‘Nou,’ ik zei, ‘ik denk dat de oude zuster dood is.’ Zei: ‘We zullen . . . Morgen gaan we de wagen meenemen, en hoe we haar eruit zullen halen om bij de grote weg te komen,’ en zei, ‘zodat ze haar naar de begrafenisondernemer kunnen brengen.’ En zei dat . . . We wachtten. Het was niet nodig om er op dat uur van de nacht heen te gaan.” Zei: “Het is ongeveer een mijl naar boven de heuvel op.” Zei: “We gingen er de volgende morgen heen, en weet u wat er gebeurde?”

Ik zei: “Welnee, meneer.”

60 Hij zei: “Ze zat daar appelgebak te eten en koffie te drinken met haar man.”

Ik zei: “Meent u dat?”

Hij zei: “Ja meneer.”

“O!” zei ik. “Nou, meneer, dat meent u toch niet echt?”

61 Hij zei: “Wat mij bezighoudt is welk . . . hoe heeft die man, en nooit in deze streek geweest, en wist dat.” Ziet u?

En ik zei: "O, dat gelooft u toch niet."

Hij zei: "Het is de waarheid."

Ik zei: "Gelooft u dat?" Ziet u?

⁶² Hij—hij zei: "Nou, ga er daar op de heuvel maar naartoe, ik kan het u bewijzen." Hij was nu tegen mij aan het prediken, ziet u.

⁶³ Dus ik—zei ik: "Hm hm." Ik pakte een appel en—en ik zei: "Mag ik een van deze appels hebben?" En ik wreef hem af aan mijn kleren.

⁶⁴ Hij zei: "Wel, de wespen eten ze anders op, ik geloof dat u er wel een mag hebben." En toen . . . En dan zei ik: "Wel, . . ." Ik beet—beet erin en ik zei: "Dat is een lekkere appel."

⁶⁵ Hij zei: "O ja." Zei: "Weet u? Ik heb die boom daar, o, veertig jaar geleden geplant of zoiets dergelijks."

Ik zei: "O, is dat waar?"

"Ja, meneer."

⁶⁶ En ik zei: "Nou, en elk jaar . . ." Ik zei: "Ik merk dat we nog geen vorst hebben gehad, het is begin augustus." En ik zei: "De bladeren vallen van de bomen."

⁶⁷ "Ja, meneer. Dat klopt, de herfst is op komst. 'k Geloof dat we het deze keer vroeg zullen hebben."

⁶⁸ Ik zei: "Ja, meneer." Veranderde van onderwerp, zie. En hij zei. . . Ik zei: "Wel weet u, het is vreemd," zei ik, "hoe dat sap uit die boom gaat." Ik zei: "En die bladeren vallen eraf, en toch is er geen . . . ze—ze hebben nog geen vorst gehad om het blad te doden."

⁶⁹ En hij zei: "Nou," zei hij, "wat heeft dat te maken met waar we het over hebben?"

⁷⁰ En ik zei: "Nou, ik—ik vroeg het me gewoon af." (Weet u, mama zei altijd: "Geef een koe genoeg touw en ze zal zichzelf ophangen, weet u." Dus ik gaf hem gewoon touw genoeg.)

⁷¹ Dus hij ging verder en hij zei: "Welja, wat heeft dat ermee te maken?"

⁷² Ik zei: "Weet u, God brengt die appels naar boven, en u geniet van die appels en bladeren, en u zit in—in de schaduw enzovoort. Het gaat in het najaar naar beneden en," ik zei, "komt weer naar boven met de appels en met de bladeren weer."

⁷³ En hij zei: "O, dat is gewoon de natuur. Zie, dat is gewoon de natuur."

⁷⁴ Ik zei: "Nou, natuurlijk is dat de natuur." Ik zei: "Dat is de natuur, maar er moet iemand zijn om de natuur te beheersen." Zie, ik . . . hij zei . . . "Vertel me nu eens wat het is dat dat doet?"

⁷⁵ En hij zei: "Nou, het is gewoon—gewoon natuurlijk, de natuur."

76 Ik zei: “Wie is het die nu tegen dat kleine blaadje zegt, en de . . .?” Ik zei: “Nu, de reden dat dat blaadje eraf valt is omdat het sap naar beneden in de wortel gaat. En wat als dat sap boven in de boom bleef tijdens de winter? Wat zou er gebeuren?”

77 Zei: “Het zou de boom doden.”

78 “Wel,” zei ik, “nu, welke intelligentie, die dat sap naar beneden in de wortels laat lopen, zegt: ‘Ga hier nu uit, het wordt herfst, ga naar beneden de wortels in en verberg je’? En blijf in de wortels, als een graf; en komt dan het volgende voorjaar weer naar boven, brengt meer appels naar boven en brengt meer bladeren en zo naar boven.”

79 Hij zei: “Dat is gewoon de natuur, het doet dat.” Zei: “Het weer! De verandering, weet u, omdat het herfst wordt.”

80 Ik zei: “Zet een emmer water op de paal daar en kijk of de natuur het langs de paal naar beneden laat lopen en het weer omhoog brengt. Zie?” Zie?

“Wel,” zei hij, “misschien hebt u daar wel wat.”

Ik zei: “Denk er eens over na terwijl wij jagen.”

En hij zei: “Wel,” en hij zei, “jaag waar u maar wilt.”

81 En ik zei: “Wanneer ik terugkom, als u mij vertelt welke intelligentie dat sap uit die boom naar beneden in de wortels laat lopen om er de hele winter te blijven, en de volgende winter terug te komen, dan zal ik u vertellen dat dat dezelfde Intelligentie is die mij vertelde over die vrouw daarboven.”

Hij zei: “Aan ú vertelde?”

Ik zei: “Ja, meneer.”

Hij zei: “U bent die prediker niet!”

Ik zei: “Zou u zijn naam kennen?”

Zei: “Ja.”

Ik zei: “Branham?”

Hij zei: “Dat is ’m.”

Ik zei: “Dat—dat is juist.” Zie?

82 En weet u wat? Ik leidde de oude man daar op die plek tot Christus, op zijn eigen getuigenis.

83 En een jaar later was ik daar en reed een auto (Indiana kenteken erop) het erf op. Ze waren verhuisd, hij was overleden. En dus toen ik terugkwam stond daar zijn vrouw om me echt de les te lezen; ik dacht dat ik toestemming had om te jagen. En ze kwam naar buiten, ze zei: “Kunt u niet lezen?”

84 Ik zei: “Ja, mevrouw.”

Ze zei: “Hebt u die bordjes gezien waar ‘Verboden te jagen!’ op staat?”

85 Ik zei: “Ja, mevrouw, maar,” zei ik, “ik—ik heb toestemming.”

86 “U hebt geen toestemming!” zei ze. En zei: “We hebben dit ter—terrein jaren geleden al afgezet.”

87 Ik zei: “Wel, zuster, ik—dan was ik fout, het spijt me.”

88 En zei: “Niks te spijten! Dat Indiana kenteken erop en dan hier komen, jullie zijn allerbrutaalst!”

Ik zei: “Mag ik het even uitleggen?” Ik zei. . .

Zij: “Wie heeft u dan toestemming gegeven?”

89 Ik zei: “Ik weet niet precies. . .” Ik zei: “Het was een oudere man die daar op de veranda was toen ik hier vorig jaar was en we het over God hadden.” Zie?

En ze keek, ze zei: “Bent u Broeder Branham?”

En ik zei: “Ja, mevrouw.”

90 Ze zei: “Vergeef me. Ik wist niet wie u was.” Ze zei: “Ik wil u zijn getuigenis vertellen. In zijn laatste stervensuren hief hij zijn handen op en prees God.” Zei: “Hij stierf in Christelijk geloof en werd naar God toe weggedragen.” Zie?

91 “Als zij zouden zwijgen, zullen de rotsen het onmiddellijk uitroepen.” Er is iets in de natuur.

92 Let op de vogels, let op de dieren, let op alles, en let u op de natuur.

93 Kijk naar de kleine duif, hoe hij vliegt. Hoe zo’n andere vogel hij is, ziet u. Hij—hij heeft geen gal, hij kan niet eten zoals de kraai. Ziet u? Hij heeft geen gal in zich. Hij hoeft geen bad te nemen in de—in de—in het water, omdat hij iets binnenin zich heeft, dat hem van binnenuit reinigt, ziet u.

94 Zo is ook de Christen. Zo heeft God Zich voorgesteld, in een—in een—in een duif. Ziet u, omdat. . . en de. . . Jezus werd voorgesteld als een Lam. Altijd zult u God in de natuur vinden. En God vergeleek ons met schapen die geleid moeten worden. Is het u ooit opgevallen, enige tijd geleden heb ik er een preek over gehouden? Dat de duif, die op het Lam neerdaalde om het Lam te leiden, en hij leidde Hem ter slachting. De—de—de Duif! Nu, als dat Lam. . . Die Duif had niet kunnen neerdalen op enig ander soort dier, omdat ze beiden van dezelfde aard moesten zijn. Zie? Als de Duif op een wolf zou zijn neergestreken en als hij zou hebben gesnauwd of gegromd, dan zou de Duif zijn vlucht hebben genomen.

95 Wel, dat is nu ook zo. En onze zieke wegen, dan neemt de Heilige Geest gewoon Zijn vlucht en gaat weg. Het moet dezelfde natuur hebben. De vogel van de hemelen, de duif; het zachtmoedigste dier op aarde, het lam; ze kunnen met elkaar overweg. En wanneer de Heilige Geest over ons komt en ons nieuwe schepselen maakt, dan kan Hij ons leiden. Maar proberen we hetzelfde oude leven te leiden, dan zal het niet werken! Het zal gewoon niet werken.

⁹⁶ Nu, de eerste stap die u waarschijnlijk ooit in uw leven hebt gemaakt, sprekend over leiderschap, was waarschijnlijk de handen van een aardige, lieve *moeder*. Die handen liggen vanavond misschien stil, ergens op een begraafplaats hier, maar dat was de hand die u vasthield om uw eerste stap te maken.

⁹⁷ Nadat moeder u dan leerde lopen, en u deed een paar stappen, viel dan en stond weer op en u dacht dat u geweldig deed, toen droeg ze je over aan de *onderwijzeres*. En toen begon zij u te leiden naar een opleiding; van hoe en wat u moet doen, en hoe u moet leren en—enzovoort.

⁹⁸ Nadat de onderwijzeres toen klaar met u was, toen keerde u terug, uw *vader* hield zich toen met u bezig. Toen uw vader u dan onder handen had, leerde hij u misschien zakendoen; hoe u een succesvol zakenman wordt, hoe u de dingen juist aanpakt. Uw moeder leerde u hoe een—een huisvrouw te zijn, hoe te koken enzovoort.

⁹⁹ Nadat zij toen klaar met u waren, toen kreeg uw *geestelijke* of *priester* vat op u.

¹⁰⁰ Maar wie leidt u *nu*? Dat is nu de vraag. Nu worden we vanavond allemaal ergens door geleid. We moeten het; we worden geleid. Let op!

¹⁰¹ Laten we nu eens kijken naar deze jongeman z'n...wat hem had beïnvloed. Laten we eens kijken naar de...deze jonge zakenman zoals we hem zouden noemen, omdat hij een zakenman was. Hij was een groot succesvol man. Laten we eens kijken naar zijn leiders.

¹⁰² Misschien had zijn moeder hem eerst als kleine jongen de dingen geleerd die hij behoorde te doen. Zijn vader had hem tot zo'n fijn succes gebracht en misschien liet hij hem—had hij hem een erfenis nagelaten, omdat hij zelf een overste was; misschien was zijn vader er niet, dus hij was een—een zakenman. Hij was een...Laten we hem vandaag iets als een Christelijke zakenman noemen; of hij was een religieuze zakenman, dat zou denk ik de beste uitdrukking zijn.

¹⁰³ Deze man was religieus, hij was geenszins een ongelovige. En hij werd door zijn moeder onderwezen hoe goed te doen, hoe te wandelen, hoe hij zich moest kleden. Hij werd door zijn vader onderwezen, een grote zaak, en hoe een succesvol man te zijn; en zijn zaak was succesvol. En vader en moeder waren in de kerk opgegroeid en hadden hem naar de priester gewezen. En de priester had hem tot een echte religieuze man gemaakt. Dus was hij een fijne beschaafde man, hij was een fijne jongen met een goed karakter.

¹⁰⁴ Als Jezus Christus naar hem keek en hem liefhad, dan was er iets met de jongen dat echt was. Zeker. Want de Bijbel zegt hier, we vinden het in Markus: "En Jezus, hem aanziende, had hem lief." Ja: "Jezus, hem aanziende, had hem lief." Dus daarom moet

er iets werkelijk bijzonders met deze jongeman geweest zijn. Hij was . . . had een goed karakter, en stond bekend om zijn goede karakter. Hij was een man die juist was opgevoed; intelligent, slim, intellectueel, succesvol in zaken, en een religieus man. Hij had een heleboel goede hoedanigheden, die zo buitengewoon goed waren dat het de aandacht trok van Jezus Christus, de Verlosser. Maar toen hij geconfronteerd werd, en succesvol was in al deze andere dingen. . .

¹⁰⁵ Er was niets verkeerd gegaan; hij was perfect gevormd, voldeed goed aan wat men verlangde, intelligent, juiste opleiding, zijn succes, hij was slim, een fijne zakenman, behoorde waarschijnlijk tot een groep zakenlieden ergens daar in Palestina. Misschien behoorde hij tot een gemeenschap van zakenlieden zoals we hier vanavond hebben, ongetwijfeld was hij dat, omdat zakenlieden altijd omgang met elkaar hebben gehad, de een met de andere.

¹⁰⁶ Want net als “vogels van gelijke veer,” ze hebben dingen om over te spreken. En als deze. . . De godsdienstige mannen, ze willen niet over de man spreken die de kroeg runt en de. . . die allemaal, want zij hebben niets met elkaar gemeen. We moeten dingen gemeen hebben. Dus Christenen hebben dingen gemeen met Christenen; zondaars hebben dingen gemeen met—met zondaars; en—en verenigingen en wat ze ook zijn, ze hebben dingen gemeen. En deze jongeman behoorde waarschijnlijk tot een—een gemeenschap van zakenlieden.

¹⁰⁷ En hij was zo religieus als maar zijn kon, omdat Jezus, bij het stellen van vragen hier, hij zei: “Ik heb deze geboden gehouden, ze allemaal van mijn jeugd af in acht genomen.” Dat is juist.

¹⁰⁸ Zie, hij was juist opgevoed, juist onderwezen en alles. Maar toen hij geconfronteerd werd met de—de gedachte van Eeuwig Leven. . . Ik wil nu dat u bemerkt, met heel dat karakter dat hij had, toch wist hij dat hij niet in het bezit was van Eeuwig Leven.

¹⁰⁹ Nu, al onze verenigingen, onze gemeente, ons lidmaatschap, en de dingen die ons zo dierbaar zijn, onze Amerikaanse verenigingen, en alles, is heel fijn, er is niets op tegen te zeggen. En onze vereniging van Christen-zakenlieden hier is een geweldig iets, het is een open deur voor mij geweest om. . . met mijn interdenominatieve gedachten over: “Wij zijn Christenen.”

¹¹⁰ Er is niet één (niet één denominatie) die ons kan claimen, een werkelijke Christen, omdat u aan God behoort. Denominaties zijn door mensen gemaakt, en Christendom is van de hemel gezonden. Maar in al deze dingen die we hebben, zo goed als ze zijn, hoe fijn we ook samenkomen, en hoe fijn de samenkomsten ook zijn die we hebben, en het sociale begrip die we hebben, toch worden we allen geconfronteerd met *Eeuwig Leven*. En ongeacht hoe succesvol we zijn geweest in zaken, hoe succesvol we zijn

geweest, en wat een geweldig kerklid we zijn, en hoe we ook werken, hoe goed we de dingen ook proberen te doen, toch, als het niet op de juiste manier wordt gedaan, is het een tevergeefse aanbidding van God.

¹¹¹ Jezus classificeerde dat ook zo, als ik hier even bij stilsta. Hij zei: “Tevergeefs aanbidt gij Mij, door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn.” Denk nu eens na! Een oprechte, eerlijke aanbidding (met de oprechtheid van uw hart) tot God, en toch nog tevergeefs! Het begon op die wijze met Kaïn in de hof van Eden. Oprechte aanbidding, maar het werd verworpen! Erg religieus, en toch verworpen!

¹¹² Vorige week in Shreveport, de week daarvoor, in een samenkomst van de Evangelie-zakenlieden, een ontbijt daar waar een paar honderd mensen waren samengekomen; ik sprak twee en een half uur over: *God een dienst bewijzen zonder dat het Gods wil is*. Nu, dat klinkt vreemd, maar we moeten ons door bepaalde kanalen leiden in Gods voorziene kanaal, en Gods manier van doen. Ongeacht hoezeer wij ook denken dat het juist is, het moet overeenkomstig het Woord van de Heer zijn, of het is tevergeefs. Kaïn aanbad, maar het was niet in overeenstemming met het Woord van de Heer. De Farizeeën aanbaden, maar niet in overeenstemming met het Woord van de Heer. En in deze specifieke boodschap tot de Zakenlieden onderwees ik dit.

¹¹³ David, hij wilde de Heer een dienst bewijzen, en hij had gelijk in wat hij zei. Hij zei: “Is het juist dat de ark van de Heer daarginds staat? Laten we hem hierheen brengen.” In de dagen van de koning, de andere koning die hij had opgevolgd. Hij zei: “Het is niet goed. Ze hebben de Heer nooit geraadpleegd, over de ark, maar wij zouden dat moeten.” Nu, dat is correct, wat ze behoorden te doen. Hij zei: “We moeten de ark gaan halen, en we kunnen de Heer raadplegen.” En dat is juist, hij stond daar in het andere land. Zei: “We moeten hem hierheen brengen. Hem hiernaartoe halen en hem hier in ons huis plaatsen en de Heer aanbidden.”

¹¹⁴ Let nu op, hij kwam in het verkeerde kanaal om het te doen. Hij raadpleegde de hoofdlieden over vijftig en honderd en duizend. Zij werden allen geraadpleegd, iedereen. Zag dat het de wil van de Heer was, leek het wel, of dat het—het Woord van de Heer was.

¹¹⁵ Het Woord van de Heer soms, u moet het op de juiste plaats zetten, anders is het niet de Wil van de Heer. Ziet u? Laat dat nu diep doordringen, en dan krijgt u een—een algemene voorstelling van wat ik probeer te zeggen.

¹¹⁶ Ik wil niet dat de gemeente in de voetsporen valt die u daar in Engeland hebt gevonden: lang haar en mannen met opgeschilderde gezichten, en pervers. Dat willen we niet! Het maakt niet uit hoe religieus het klinkt en hoezeer Elvis Presley

religieuze liedjes ook kan zingen, hij blijft een duivel. En ik ben geen rechter, maar: “Aan hun vruchten kent u hen.” Ziet u? Hij is een Pinksterman, maar dat maakt helemaal geen verschil. Zie, uw vruchten laten zien wat u bent.

117 Het maakt niet uit of de Geest op hem komt, hij in tongen kon spreken, hij kon juichen, hij de zieken kon genezen, en Jezus zei: “Velen van hen zullen op die dag tot Mij komen en zeggen: ‘Heer, heb ik niet *dit* en *dat* gedaan?’ En Ik zal zeggen: ‘Ga weg van Mij, u die ongerechtigheid werken, Ik heb u zelfs nooit gekend.’” Ziet u?

118 We moeten echte, waarachtige Christenen zijn, en de enige manier waarop we dat kunnen doen, is het te confronteren met deze vraag hier over “Eeuwig Leven.”

119 Er is maar één vorm van Eeuwig Leven, en die komt van God. En Hij heeft elk schepsel voorbestemd dat het ooit zou hebben. Net zoals u het gen in uw vader was, was u een gen in God; een van Zijn eigenschappen om mee te beginnen, anders zult u daar nooit zijn. U kwam voort in het zaaibed van uw moeder; uw vader kende u niet, u was in zijn lendenen. En toen u voortkwam in het zaaibed van de moeder, toen werd u een mens, en in het beeld van uw vader gevormd, nu kunt u gemeenschap met hem hebben. En hetzelfde bij God, als u Eeuwig Leven hebt gekregen.

120 Het leven waar u in kwam, het natuurlijke leven, lichamenlijk leven, dat was door uw vader. En de enige manier waardoor u wedergeboren kunt worden is, de enige manier is dat het van uw Hemelse Vader moet komen, Zijn eigenschappen. “Al wat de Vader Mij gegeven heeft, zal tot Mij komen.” Zie?

121 U bent hier omdat uw naam in het Boek des Levens van het Lam werd geplaatst vóór er zelfs een grondlegging van de wereld was. Zo is het precies. U bent een gen, een geestelijk gen uit uw Hemelse Vader, een deel van Gods Woord. Is dat zo, zoals ik gezegd heb, dan was u met Jezus toen Hij hier was, omdat Hij het Woord *was*: u hebt met Hem geleden, bent met Hem gestorven, met Hem begraven en met Hem opgestaan, en nu gezeten in Hemelse gewesten *in* Hem!

122 Let op, David dacht dat alles in orde was, en hij raadpleegde al deze mensen, en allemaal begonnen ze te dansen en te juichen en te schreeuwen. Ze hadden al hun religieuze handelingen die er waren, maar toch was het niet Gods wil, om heen te gaan en het Woord van God terug te brengen naar het huis van God. Maar ziet u, God werkt altijd (in alle tijden) via één weg. Zijn eerste beslissing is Zijn enige beslissing, omdat Hij volmaakt is in Zijn besluiten. Hij doet nooit iets tenzij Hij het eerst openbaart aan Zijn dienstknechten, de profeten. Dat is juist.

123 Daarom is dit, het gemeentetijdperk waarin wij leven, er is geen kerk, geen Methodist, Baptist, Pinkstergelovigen of wat dan ook die deze Gemeente ooit in de Bruid kan zetten. Het zal het

antwoord van Maleachi 4 moeten zijn, dat God een profeet zendt om het aan te openbaren, omdat dat de enige manier is. Onze kerken vormen denominaties en gooien de zaak in verwarring en een warboel, net zoals altijd, en God zendt altijd de profeten.

¹²⁴ En daar stond Nathan in het land, een betuigd profeet voor God, en hij werd niet eens geraadpleegd.

¹²⁵ En ze gingen erheen en het kostte het leven van een eerlijk man enzovoort, en namen de ark mee. In plaats van hem op de schouders van de Levieten te dragen, zetten ze hem op een kar om te vervoeren. Geheel door elkaar!

¹²⁶ Ziet u, als u niet volgens de—de wil van God gaat, en de weg die God ons heeft gegeven om te gaan, halen ze het altijd door elkaar en nemen het in een of andere organisatie, denominatie, een of andere boodschap, en daar hebt u het. Ziet u? Het is altijd al zo gegaan.

¹²⁷ Dat is hetzelfde waar deze jongen mee geconfronteerd werd. Hij kwam binnen; hij was een—een—een lid geweest, misschien van de Farizeeën of Sadduceeën of een of andere grote orde van die tijd. Hij was zo religieus als maar kon zijn. Hij zei: “Ik heb deze geboden gehouden die me werden geleerd, sinds ik een kind was.” Ziet u? En Jezus hield van hem erom. Maar hij weigerde zich te laten leiden, hij weigerde de werkelijke leiding van Jezus Christus te aanvaarden om hem Eeuwig Leven te geven.

¹²⁸ Merk op dat hij geloofde dat er iets anders was dan wat hij had, anders zou hij nooit hebben gezegd: “Goede Meester, wat moet ik nu doen?”

¹²⁹ Ziet u, hij wilde zelf iets doen. Zo doen wij ook; wij willen zelf iets doen. De gave van God is een gave om niet. God geeft het aan u, u hoeft er niets voor te doen. Hij heeft het aan u voorbestemd, en u zult het krijgen. Ziet u?

¹³⁰ Bemerkt, hij wist dat het er was. Hij geloofde erin en wilde het. Maar toen hij ermee geconfronteerd werd hoe hij het moest doen, week het af van zijn ritueel. Dat was anders. Hij kon zijn geld houden en bij de kerk blijven horen waartoe hij behoorde enzovoort. Maar Jezus wist dat, en wist dat hij dit geld had opgepot, en Hij zei: “Ga alles verkopen wat u hebt en geef het aan de armen. En kom, neem uw kruis op en volg Mij, en u zult schatten hebben in de hemel.” Maar hij kon het niet.

¹³¹ De andere leiders die hij in zijn jeugd jaren had gehad, hadden zo’n invloed op hem dat hij weigerde Gods voorziene Weg te aanvaarden, wat Jezus Christus was; de Enige die Eeuwig Leven heeft, de Enige die het u kan geven. Niet de kerk die u Eeuwig Leven kan geven; niet uw buurman; niet uw voorganger; niet uw priester; niet uw geloofsbelijdenis; alleen Jezus Christus Zelf kan u Eeuwig Leven geven. Hij is de . . .

¹³² Het maakt niet uit hoe goed u bent, wat u stopt met doen, wat u begint te doen, u moet de *Persoon* van de Here Jezus Christus accepteren. En wanneer u dat dan doet; Hij is het Woord, en dan past uw leven precies in het Woord en het manifesteert zich aan dit tijdperk waarin u leeft.

¹³³ Noach moest dat doen zodat het Woord gemanifesteerd werd in zijn tijdperk. Nu, wat als Mozes langskwam, had gezegd: “We weten wat Noach deed, we zullen Noachs woord nemen. We zullen het precies zo doen als Noach het deed. We bouwen een—een ark en drijven de rivier de Nijl af, en gaan weg uit Egypte”? Nou, het zou niet hebben gewerkt. Ziet u, dat was een ander tijdperk.

¹³⁴ Jezus kon niet komen met Mozes z’n boodschap; Luther kon niet komen met de Katholieke boodschap; Wesley kon niet komen met de Luthers boodschap; Pinksteren kon niet komen met de boodschap van het Wesley-tijdperk. En de Bruid kan niet worden gevormd in de Pinksterdenominatie, het kan dat gewoon niet. En zo is het precies. Ze heeft zich georganiseerd en is hierheen gegaan, en daar zit ze, net zoals de rest van hen. Het is kaf. Net zoals het leven opkomt door de . . . Ziet u?

¹³⁵ Die schrijver, zoals ik onlangs ’s avonds zei, die schrijver die dit boek schreef. . . En niet omdat hij me zo erg bekritiseerde, zei dat ik “een duivel was, als er zo iets zou bestaan.” Dus hij zei; hij geloofde niet in God. Hij zei: “Een God die met Zijn armen over elkaar kan gaan zitten kijken naar die martelaars in de vroegere eeuwen en beweren macht te hebben om de Rode Zee te openen en toestaan dat die vrouwen en kinderen in stukken gescheurd werden door leeuwen enzovoort, en zei dan dat Hij een liefhebbende God was.” Zei: “Zo’n schepsel bestaat er niet.” Ziet u, de man, zonder inspiratie van het Woord, faalt het te zien.

¹³⁶ De eerste tarwekorrel, de Bruidegom, moest in de aarde vallen om weer op te staan. Zo moest ook de eerste Bruid, die met Pinksteren geboren werd, door die Donkere Middeleeuwen gaan, zoals elk ander zaadje, worden begraven. Ze moesten sterven. Ze moesten het. Maar het begon weer uit te spruiten in Luther, in de eerste reformatie. Het leek niet op het zaad dat erin ging, maar het was het Licht van die dag. De halm ging toen over in de aar, Wesley. En van de aar ging het in Pinksteren over, het kaf.

¹³⁷ Wanneer u in het tarwe kijkt, wanneer het opkomt, de tarwekorrel, een man die tarwe heeft verbouwd, als u de tarwe zich erin ziet vormen, lijkt het precies op het graan. Maar als u een pincet neemt en erbij gaat zitten en die tarwe neemt en het openmaakt, dan zit er helemaal geen graan in. Het is gewoon een omhulsel. En wat dan? Het is—het is daar gevormd, om het graan te bevatten. Ziet u? En dan, het eerste wat u merkt, dat het leven de—de—de halm verliet om in de aar te gaan; verliet de aar, gaat in het kaf; het verlaat het kaf en gaat in de tarwe. Drie stadia,

ziet u, ervan. En dan vormt het Tarwe zich *buiten* de drie stadia (Luther, Wesley, Pinksteren). Precies. Zie, ongetwijfeld. U kunt de natuur niet onderbreken.

¹³⁸ Nu kijk, elke drie jaar nadat een Boodschap uitgegaan is, van God gezonden, organiseren ze zich. Dit is twintig jaar geweest, en er is geen organisatie. Het zal het ook niet. Ziet u? Nu moet het kaf wegtrekken, de Tarwe een kans geven om voor de Zoon te liggen om te rijpen; de Boodschap, die weer terugkomt in de gemeente en het Lichaam van Jezus Christus vormt, net als de eerste Oorspronkelijke die de grond inging. Nu, om te zien de—het Eeuwige Leven.

¹³⁹ Het Leven, zeker de—de stengel hier droeg het Leven. Zeker, ja. Maar ziet u, toen het de stengel werd en het beëindigd was, de organisatie, ging het Leven regelrecht door in Wesley; kwam er direct uit, ging erin. En eenmaal, elk ervan . . . Eén, een groot blad lijkt niet op het graan. Maar wanneer het kleine stuifmeel komt, zoals het . . . op het—het kaf . . . of aan de stengel, het stuifmeel van de aar, lijkt het heel veel op het graan. Maar wanneer het tot dat kaf komt, is het er bijna.

¹⁴⁰ Zei Jezus niet: “In de laatste dagen” (Mattheüs 24:24) “zouden de twee zo dicht bij elkaar liggen dat het zelfs de genen, voorbestemden, de Uitverkorenen zou verleiden, als het mogelijk was”? Bijna als het echte, zie. Dus, in de laatste dagen. Nu, ziet u, het is nu tarwe-tijd. Het wordt oogsttijd. Dit is niet Luthers tijdperk, dit is niet het Pinkster-tijdperk, dit is het Bruid-tijdperk.

¹⁴¹ Zoals Mozes een natie uit een natie riep, roept Christus vandaag een Gemeente uit een gemeente, ziet u; hetzelfde, in type, en neemt ze mee naar het heerlijke, eeuwige, beloofde land.

¹⁴² Nu, om die Persoon die aan het roepen is te weigeren, Christus, ongeacht of u van Pinksteren bent, Methodist, Lutheraan, wat u ook bent, u moet . . . Dit tijdperk! Niets tegen ze, helemaal niet, maar in dit tijdperk *nu* moet u (zoals ze in dat tijdperk deden) de Persoon van Christus aannemen, wat het Woord is!

In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

En het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder ons, . . .

. . . Dezelfde gisteren, heden en voor immer.

Hebreeën 13:8. Ziet u, u moet die Persoon van Eeuwig Leven aannemen!

¹⁴³ Nu, het Leven dat Luther had was rechtvaardiging. Wesley had heiliging, eraan toegevoegd. Pinksteren had het herstel van de gaven wat erin terugkwam, eraan toegevoegd. Maar nu wordt het in het lichaam compleet, ziet u, de drie fasen ervan,

en daaruit. . . Wanneer dan de opstanding komt, zal het Leven dat in die Lutheranen leefde, dat eruit is gegaan, het Leven dat in de Methodisten leefde en eruit is gegaan, het Leven dat in de Pinkstergelovigen is gegaan, allemaal uit de grond worden opgenomen in het Lichaam van de Bruid om binnen te worden gehaald voor Jezus Christus. Glorie voor God! O, het is opwindend! Het is de Waarheid!

144 We zijn een hoek omgegaan! We kijken naar de Hemel, kijkend naar de komst; de Deksteen op de Piramide, zoals we zouden zeggen, Zijn terugkomst! De Gemeente zal spoedig moeten opstaan, en wij moeten ons gereedmaken.

145 En de enige manier waarop u dat kunt, is niet zeggen: “Wel, ik behoor tot de Assemblies. Ik behoor tot de Eenheid, Tweeheid,” of wat het ook is, hun allemaal: “Ik behoor tot de Church of God,” dat betekent helemaal niets. “Onze vaders juichten en dansten,” dat is volkomen in orde, dat was *hun* dag. Maar *vandaag* wordt u niet geconfronteerd met de organisatie die zij gemaakt hebben, maar met het Leven dat doorgaat, en dat is Jezus Christus.

146 Deze jongeman had hetzelfde gedaan. Mozes schreef die geboden. Maar ziet u, dezelfde God die de geboden schreef, door Zijn profeet, was hetzelfde wat profeteerde dat de dag zou komen waarin “Ik een Profeet zal doen opstaan zoals Ik. En het zal komen te geschieden dat allen die Hem niet horen, zullen worden afgesneden”; ginds in het denominatie-kaf en -aren. Ze moeten verder gaan tot het Leven. En zeg vandaag niet: “Ik ben van Pinksteren. Ik hoor *hierbij*, ik hoor *daarbij*.” Dat heeft niets te betekenen. U moet de Persoon, Christus aannemen, Eeuwig Leven. Ieder van ons wordt ermee geconfronteerd! Vergeet dat niet.

147 De andere leiders, ziet u, ze hadden zo’n vat op hem. Hun mensen worden geleerd: “Wel, we horen *hierbij* en we horen *daarbij*,” en hadden zo’n vat op hem. Maar wat een fatale zaak om het leiderschap van Eeuwig Leven te verwerpen!

148 Nu, dat Leven is vanavond aanwezig. Dat is waar. De Heilige Geest is hier, wat Christus is in Geestvorm; Zijn Geest, de zalving is hier.

. . . een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer; maar
gij zult Mij zien: . . .

. . . Want Ik zal *met u* zijn, zelfs in u, *tot de voleinding*,
tot het eind van de wereld.

149 Jezus alleen kan u naar dat Eeuwige Leven leiden. Er is geen kerk, geen denominatie, geen prediker, geen priester, niets anders die u erheen kan leiden, u moet door Hem geleid worden, de Enige die u kan leiden.

¹⁵⁰ Kunt u zich voorstellen dat Hij u leidt vanuit Zijn Woord, en dat is Hem? En als Hij het Woord is en u bent een deel van Hem, bent u dan geen deel van het Woord? Het Woord waarop God vandaag de wateren van verlossing wil uitgieten, om Hem vandaag te identificeren; zoals de apostelen Hem identificeerden, zoals Luther, zoals Wesley, zoals de mensen in die dagen Hem identificeerden. Dit is een ander tijdperk. Het is het Woord! Het Woord zei dat deze dingen die we nu plaats zien vinden, dat het voorspeld is dat ze in dit uur gebeuren. Dus aanvaard Jezus Christus en laat Hem u leiden tot Eeuwig Leven.

¹⁵¹ Hoewel hij had gepresteerd, deze jongeman. . . Hij had allemaal goede dingen bereikt. Op school: goed geweest. Als een goede jongen: ongetwijfeld was hij goed geweest. Als een echte vader. . . In het luisteren naar zijn vader wat zaken aanging, was hij een goede—een goede jongen geweest. Goed voor zijn ouders. Hij was trouw geweest aan zijn priester. Hij was trouw geweest aan zijn kerk. Hij was trouw geweest aan de geboden van God. Maar hij verloor het voornaamste en de rest betekende niet veel voor hem toen hij het leiderschap van eeuwig leven afwees, Jezus Christus.

¹⁵² Let op! Ieder van ons wordt vandaag geconfronteerd met dit leiderschap, net zoals bij die jongeman, wij. . . ongeacht hoe religieus we zijn. U mag Katholiek zijn, u mag Baptist zijn, Methodist, of u mag Pinkstermensen zijn, of wat u ook bent, u wordt vanavond geconfronteerd met ditzelfde: Eeuwig leven, dat is het aanvaarden van Jezus Christus. We worden deze gelegenheid geboden.

¹⁵³ Ergens in het leven moeten we de zaak onder ogen zien, net zoals deze jongeman, omdat u een sterfelijk wezen bent en u de—u de keuzemogelijkheid gegeven wordt. U hebt een keuze. God heeft het zo gemaakt dat u kunt kiezen. Als Hij Adam en Eva op basis van vrije wilskeuze stelde zodat ze konden kiezen, en toen maakten zij de verkeerde keuze, en ziet u, Hij kan niet meer voor u doen dan Hij voor hen deed. Hij moet u voor hetzelfde stellen, zodat u kunt kiezen of verwerpen.

U hebt een keuze. Laten we naar enkele ervan kijken.

¹⁵⁴ U hebt een keuze als jongeman of u een opleiding gaat volgen of niet. U hebt die keuze. Misschien wilt u van “wil het gewoon niet,” u kunt het gewoon weigeren.

¹⁵⁵ U hebt een keuze in uw gedrag. Ik zal hier even een klein beetje kwetsen. Zie? U kunt voor de dag komen en uw haar laten groeien en een Beatle zijn of een van die domoren.

¹⁵⁶ Of u vrouwen, u kunt eruitzien als een—een fatsoenlijk mens of u kunt een van die rare wezens zijn die we daar hebben, van die blauwgemaakte ogen. En waterhoofdkapsels en zo; ze zijn volledig tegen het Woord van God, het is er absoluut tegen; niet eens. . . kon niet eens gebed opzenden dat aangenomen zou

worden. Dat is de Waarheid. Zo is het precies. Dat is wat de Bijbel zei.

¹⁵⁷ Maar wat is er met u gebeurd, gemeente? U hebt zoveel televisie gekeken, zoveel dingen van de wereld, dat het zo gemakkelijk is voor uw oude Adamsnatuur om daarin mee te drijven, om te doen zoals de anderen.

¹⁵⁸ Mag ik dit nog eens herhalen! In het koosjer, in het offer van de—de—de verzoening, in de dagen van Mozes, toen Mozes de kinderen uitleidde, moesten er zeven dagen zijn dat er geen zuurdesem onder het volk mocht zijn. Ieder weet dat. In Exodus: “Er zal geen zuurdesem in uw kamp gevonden worden, zeven dagen lang.” Die *zeven dagen* stelden de volledige “zeven gemeentetijdperken” voor. Ziet u?

¹⁵⁹ “Geen zuurdesem.” Nu, wat is dat? Geen geloofsbelijdenissen, geen wereld. Jezus zei: “Als u de wereld of de dingen van de wereld liefhebt, is de liefde van God niet eens in u.” Ziet u? En we proberen dat te vermengen; u kunt het niet! U moet tot *één* ding komen om te geloven: u gaat of God geloven, u gaat uw kerk geloven, u gaat de wereld geloven, u . . . U kunt het niet vermengen. En u kunt niet vasthouden aan die oude dingen, die de andere kerk vóór u vasthield. U moet de Boodschap van het uur nemen.

¹⁶⁰ Hij zei: “Wat overbleef, laat het niet tot de morgen blijven (om in dit andere tijdperk te komen), verbrandt het met vuur; vernietig het.” Dat het tijdperk waarin u leeft, de Boodschap van dit tijdperk, het moet uit de Schriften naar voren worden gebracht en betuigd en bewezen worden door God, dat het God is die dit doet. Dan ontvangt u dat of u verwerpt het. Dat is Eeuwig Leven, leiderschap van de Heilige Geest, Zijn Gemeente leidend.

¹⁶¹ We zouden daar een lange tijd bij kunnen stilstaan, maar laten we doorgaan, gewoon door blijven gaan.

¹⁶² De keuze van uw gedrag. U kunt . . . U kunt het nu niet mengen. U bent of voor God of tegen God, en de uitingen aan de buitenkant laten precies zien wat er aan de binnenkant is. Zie? De stekelnoot . . . Velen van u denken: “Ik heb de doop van de Heilige Geest, ik ga naar de hemel.” Dat heeft er niets mee te maken dat u naar de hemel gaat. O nee. U kunt elk uur in uw leven de doop van de Heilige Geest hebben en nog steeds verloren zijn en naar de hel gaan. De Bijbel zegt dat. Hm hm, dat is helemaal waar.

¹⁶³ Kijk hier, u bent een uiterlijk persoon. U hebt vijf zintuigen die in contact staan met dat uiterlijke lichaam. God gaf u vijf zintuigen; niet om met Hem contact te hebben; uw aardse huis: zien, proeven, voelen, ruiken en horen.

¹⁶⁴ Dan hebt u een geest aan de binnenkant daarvan, en die heeft vijf uitwegen: bewustzijn en liefde enzovoort. Vijf uitgangen

waarmee u met de geestelijke wereld contact opneemt, maar, met uw geest.

¹⁶⁵ Uw lichamelijke heeft contact met het lichamelijke. Uw geestelijke heeft contact met het geestelijke. Maar daar binnenin hebt u een ziel, en die ziel is dat gen, dat van God komt.

¹⁶⁶ En zoals een baby, gevormd in de schoot van zijn moeder. Wanneer de baby in de—de schoot van de moeder komt door de kleine kiem, kruipt hij in het ei; het vormt niet van de ene cel een mens, de volgende een hond, en de volgende een kat, en de volgende een paard. Het zijn allemaal menselijke cellen, omdat het van een oorspronkelijke menselijke cel gebouwd wordt.

¹⁶⁷ En wanneer een mens wedergeboren is door het Woord van God, voorbestemd tot Eeuwig Leven, “de Uitverkorene” genaamd, dan zal het Woord van God bovenop Woord zijn, Woord op Woord! Niet een denominatie-geloofsbelijdenis en dan een Woord, en een geloofsbelijdenis; en het zal niet werken. U kunt dat zuurdesem er niet in hebben! Slechts één Eeuwig Leven, Jezus Christus het Woord:

In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

En het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder ons, . . .

¹⁶⁸ Vrienden, u voedt mijn kinderen. U zendt mij over de zendingsvelden naar de wereld om de Boodschap te brengen. Ik moet oprecht met u zijn. Wat ik zie, ziet u misschien niet. Daarom ben ik hier om u het te vertellen. Het is niet omdat ik de mensen niet liefheb, het is omdat ik de mensen wél liefheb. Corrigerend. Wanneer ik zie dat de gemeente afglijdt, afdwaalt en zegt: “Wel, we hebben *dit* gedaan en we hebben *dat* gedaan,” en ik in de gemeente rondkijk en zie dat de . . . Het zal gewoon niet werken.

¹⁶⁹ Dan hier in de Bijbel kijk en zie dat het aan het einde zo moet zijn, dat lauwe Laodicea-tijdperk, dat Jezus buiten zet (het Woord). Hij riep nooit. . . Hij gaat geen kerk roepen. Hij zei: “Allen die Ik liefheb, bestraf Ik. Ik kastijd ze.” Het Woord nemend en erop hameren en zeggend: “U bent er verkeerd mee!” Dat is de reden dat ik u liefheb. “Als u de deur opent en Mij binnenlaat, zal Ik binnenkomen en maaltijd met u houden.” Niet een kerk, daar is Hij al uitgezet.

¹⁷⁰ Ze is op weg naar de Oecumenische Raad. Daar is ze heen gegaan, regelrecht terug naar Rome waar ze uit kwam. En precies zo. Ik heb dat vijfentwintig jaar geleden, of drieëndertig jaar geleden op papier geschreven, en daar is het. Niet alleen dat, het staat in de Bijbel geschreven, vanuit een visioen. Ze is teruggegaan. Er is geen manier om haar te redden, ze is gegaan! Zo zal het zijn.

171 God roept *individuen*. “Ik sta aan de deur en klop. Als iemand, welke persoon ook. . .” Eén individu uit duizend, het zou één uit een miljoen kunnen zijn.

172 Zoals ik een paar avonden geleden zei. Toen Israël uit Egypte kwam, waren er slechts twee miljoen mensen die eruit kwamen, en slechts twee miljoen; slechts één. . . slechts twee mensen die binnengingen. Eén op een miljoen. Wist u dat? Kaleb en Jozua.

173 En Jezus, toen Hij op aarde was, zeiden ze: “Onze vaders aten manna in de woestijn. Wij houden ons aan de tradities. En wij doen *dit*. Wij weten waar we staan!”

174 Hij zei: “Ik weet dat uw vaders manna aten in de woestijn, en ze zijn ieder voor eeuwig afgescheiden. Ze zijn dood!”

175 Wanneer de zaadcel komt van het mannetje of vrouwtje, zijn er wel een miljoen eitjes die komen, een miljoen zaadkiemen die komen. En uit al die kleine kiemen, van het soort. . . Of het—of het van de mannelijke koe is of de man of wat het ook zij, er zijn gewoon miljoenen kiemen, een miljoen kiemen die werkzaam zijn. Daaronder bevindt zich maar één van die kiemen die bestemd is tot leven, want er is één vruchtbaar eitje daar om hem te ontmoeten. Dat is zo. Maar één eitje dat hij ontmoeten zal. Net als dit lichaam hier, en de kiem komt van God. Zie? En kijk hoe die kleine kiem tussen al die andere kiemen komt en rond hen heen aan hen voorbij wriemelt, hierheen gaat en dat vruchtbare eitje vindt en—en er regelrecht inkruipt; en de rest ervan sterft.

176 Wat als het vandaag zo zou zijn met de kerk, één op een miljoen? Ziet u waar het aan toe zou zijn? “Eng is de poort en smal is de weg, en weinigen zullen er zijn die hem vinden; want breed is de weg die naar het verderf leidt, en velen zullen er zijn die daardoor naar binnen gaan.”

“Is dat de waarheid, Broeder Branham?” Ik weet het niet, maar ik haal alleen de Schrift aan. Ziet u?

177 Nu, je bent voorbestemd tot Leven. U ziet het als u voorbestemd bent om het te zien. Als u niet voorbestemd bent om het te zien, zult u het niet zien. Er staat: “Ze hebben ogen maar ze kunnen niet zien, oren en kunnen niet horen.” Hoe dankbaar zou u moeten zijn, gemeente! Hoe u zichzelf in orde zou moeten brengen, bij deze dingen vandaan! Hoe u voor God in vuur en vlam zou moeten staan! Omdat uw ogen aanschouwen wat u ziet, uw oren de dingen horen die u ziet. Leiderschap! Waarom bent u vanavond hierheen gekomen, om een Boodschap als deze te horen? Ik ben over de hele wereld door de kerken gebrandmerkt als een “fanatiekeling.” Waarom bent u gekomen? De Heilige Geest heeft u hierheen geleid (zie? zie?) om te luisteren. Besnijd u! Snijd de dingen van de wereld af, aanvaard het leiderschap van Jezus Christus, of u zult omkomen, zo zeker als de wereld.

178 U hebt een keuze van uw gedrag. Hoe u zich gedraagt, dat is aan u.

179 U hebt de keuze van een vrouw. U gaat heen en neemt uw vrouw. Wilt u een vrouw nemen, dan wilt u er een nemen die past bij uw . . . van hoe u wilt dat uw . . . hoe u uw toekomstige huis wilt hebben. Kunt u zich voorstellen dat een man, een Christenman, die één van deze moderne Ricketta's als vrouw neemt? Hè? Kunt u zich dat voorstellen? Wat denkt de man wel? Wat voor een thuis zal hij hebben als hij een striptease neemt, een vulgaire komediante van de straat hier, een straathoer? "O," zegt u, "wacht nou eens even." Hoe kleedt ze zich? Zie? Zie? Korte broeken en zo dragen; ze is een straathoer. "O," zegt u, "nou, Broeder Branham!" O, die kleine rare strakke rokjes waarin het lijkt alsof u erin gegoten bent; straathoer.

180 Jezus zei: "Wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, heeft in zijn hart overspel met haar gepleegd." Dan moet hij zich daarvoor verantwoorden. En wat deed zij? Ze heeft zich aangeboden. Wie is er schuldig? Denk erover na.

181 Zegt u: "Ze maken geen andere kleren." Ze hebben stoffen en naaimachines. Er is geen excuus. Hm hm. Zo is het precies.

182 Ik wil u nu niet kwetsen. En dit is geen grap, dit is ZO SPREEKT DE HEER uit de Schrift. Het is absoluut waar, vriend. Ik ben een oude man, ik heb niet veel langer te blijven, maar ik moet u de waarheid vertellen. Als dit mijn laatste boodschap is, is het de waarheid. Ziet u? Doe het niet, zuster. Doe het niet, broeder.

183 En u mannen die vasthouden aan een—een geloofsbelijdens, en weten dat het Woord van God vlak voor u wordt betuigd. De doop van de Heilige Geest en deze werkelijkheden die we vandaag hebben, en dan vanwege uw geloofsbelijdenis ervan afkeren? Hoe kunt u een zoon van God zijn en het Woord van God ontkennen, dat voorzgd is voor deze laatste dagen waarin we leven? Hoe kunt u dat doen? Hoe kan de Bijbel dit noemen . . .

184 Zoals ik gisteravond zei over een—een koning eens, in het zuiden, toen ze de kleurlingen daar verkochten als slaven. Wel, ze waren niet meer dan een—een tweedehands auto markt, je krijgt er een koopbrief bij. En ik werd opgeschrikt door een klein stukje . . . Ik las eens waar een—een koopman langskwam om er een paar te kopen, en hij zei: "Welnu, ik zou graag . . ." Ze waren triest, men moest ze met de zweep slaan om ze te laten werken omdat ze van huis weg waren. Ze werden verkocht als slaven; en in een vreemd land waar ze niets over wisten, en ze zouden nooit meer naar huis gaan, en ze waren verdrietig. Je moest ze met een zweep slaan om ze te laten werken. Maar deze koopman kwam langs een zekere plantage.

185 Daar was één jonge kerel met z'n borst vooruit, z'n kin omhoog, hem hoefde je niet te slaan. Hij stond rechtop, en hij hield het moreel van de rest hoog.

De koopman zei: "Ik koop hem."

186 Hij zei: "Hij is niet te koop. Kunt hem niet; u kunt hem niet kopen, want hij is niet te koop."

187 Hij zei: "Nou, wat maakt hem zo anders?" Zei: "Is hij de baas over de anderen?"

Zei: "Nee."

Zei: "Voedt u hem anders?"

188 Zei: "Nee. Hij is een slaaf, hij eet daar in de keuken met de anderen."

Zei: "Wat maakt hem zo anders?"

189 Hij zei: "Ik heb me dat ook afgevraagd tot ik erachter kwam. In Afrika (waar ze vandaan komen, waar de Boeren ze kochten en ze hierheen brachten en ze als slaven verkochten), daar is zijn vader een koning van de stam. En hoewel een vreemdeling ver weg van huis, weet hij dat hij de zoon van een koning is. Dus gedraagt hij zich ook zo."

190 Wat een berisping voor het Christendom! Wij worden verondersteld God en Eeuwig Leven te vertegenwoordigen. Er is maar één vorm van Eeuwig Leven en dat is God. Hij alleen heeft Eeuwig Leven. En wij zijn nakomelingen van Hem omdat we genen zijn van Zijn Geest. Dan moeten we ons gedragen, vrouwen en mannen, zoals de Bijbel ons zegt te doen. Geen Izebels van de straat, en Ricky's van de organisatie; maar Christen-heren, zonen en dochters van God, geboren uit de Geest van God, het Licht in onze dagen manifesterend en verspreidend. Juist ja.

191 Hoe ver zijn we ervan afgedreven! Waarom? Hetzelfde als deze jongen hier deed. Hij verwierp, weigerde Eeuwig Leven omdat het hem zijn sociale positie zou kosten, het zou hem zijn—zijn—z'n luxe aan geld kosten, het zou hem z'n gemeenschap in de kerk kosten, het zou hem heel veel kosten. Hij wist wat het hem zou kosten, hij was een verstandige jongen, en hij voelde dat hij de prijs niet kon betalen. Maar hij dacht: "Ik vertrouw gewoon op mijn godsdienst en ga verder." Maar diep in zijn hart wist hij dat er iets was aan Jezus Christus dat anders was dan die priesters van die dag.

192 En elke Boodschap die voort is gekomen, een waarachtige, uit God geboren Boodschap, is anders dan de oude trend. Toen een Goddelijke genezing voortging, niet lang geleden, hebt u opgemerkt hoe de nabootsers het navolgden? Zie? En ieder van hen zit daar in die organisaties en blijft daar. Weet dan niemand dat er een Boodschap moest zijn om daarop te volgen? Wel, God is niet bezig ons te amuseren! Hij trekt ergens onze aandacht

mee, en wanneer Hij onze aandacht trekt, dan heeft Hij Zijn Boodschap.

¹⁹³ Kijk, toen Hij in het begin op aarde kwam en Zijn bediening begon: “O jonge Rabbi, wij willen U hier in onze kerk. We... Kom hierheen.” De jonge Profeet. “O, we willen U hier. Kom hier.”

¹⁹⁴ Maar op een dag stond Hij op en zei: “Ik en Mijn Vader zijn Eén.”

¹⁹⁵ “O, o! Hij maakt Zichzelf God.”

¹⁹⁶ “Tenzij u het vlees van de Zoon des mensen eet en Zijn Bloed drinkt, hebt u geen Leven in u.”

¹⁹⁷ “Hij is een vampier! Daar hebben we niets mee te maken.”

¹⁹⁸ Die apostelen stonden erbij; duizenden verlieten Hem, maar die apostelen waren bestemd tot Leven. Hij zei dat. Zij konden het niet uitleggen; ze geloofden het. Ze bleven er precies bij omdat, zeiden: “Geen mens zou deze werken kunnen doen.”

¹⁹⁹ Zelfs de priesters wisten dat. Nicodemus zei: “Wij weten” (de raad van het Sanhedrin) “dat geen mens deze werken zou kunnen doen tenzij het van God is.” Ziet u?

²⁰⁰ Petrus, op de dag van Pinksteren, zei: “Jezus van Nazareth, een Man door God betuigd onder u. God was met Hem.”

²⁰¹ Kijk in de Schriften, wat de Schriften zeiden dat gedaan zou worden. Jezus zei: “Onderzoek de Schriften, daarin denkt u eeuwig leven te hebben. Zij zijn het die van Mij getuigen. Als u Mozes gekend zou hebben, zou u Mij kennen, want Mozes schreef dat Ik zou komen, in de vorm waarin Ik zou komen.” Hij kwam als de Zoon des mensen.

²⁰² Hij komt in drie namen, als God. Drie (zoals Vader, Zoon en Heilige Geest), dezelfde God, het zijn drie eigenschappen.

²⁰³ Nu dus ook: rechtvaardiging, heiliging...; Luther, Martinus en—en de—en de Pinkstergelovige; hetzelfde: drie eigenschappen, drie stadia, drie gemeentetijdperken.

²⁰⁴ Hetzelfde: water, bloed en geest. O, gewoon zoals u verdergaat, de drie elementen die u terug in het lichaam brengen. Zoals het u van uw natuurlijke geboorte brengt, geeft een type van uw geestelijke geboorte. Als de baby geboren wordt is het eerste wat komt water, vervolgens bloed en dan leven. Dat is de manier waarop u het Koninkrijk van God binnenkomt, net zo. Ziet u? Dat is de manier waarop de Gemeente binnenkomt, net zo. Precies zo. Let nu op, op deze drie dingen heeft God Zijn... vormt Hij Zijn lichaam.

²⁰⁵ Nu vinden we hier dat u recht hebt op uw keuze. U kiest het meisje dat u wilt trouwen; zij accepteert u, goed.

²⁰⁶ Dan nog iets, u hebt de keuze of u wilt leven of dat u niet wilt leven. U kiest nu tussen leven en dood. U kunt leven.

207 Die jongen had die keuze. Hij was succesvol in al het andere, een religieus man, maar hij wist dat toen die. . . Hij sprak het van zichzelf: “Ik heb al deze geboden onderhouden sinds ik een jongen was,” maar hij wist dat hij geen Eeuwig Leven had. Ziet u? En hij had de keuze om het te aanvaarden of het te weigeren, en hij wees het af. Dat was de meest fatale vergissing die hij ooit kon maken. De rest zou niet meetellen. Het doet, het telt niet mee tenzij u die keuze neemt.

208 Laten we hem nu volgen bij zijn keuze en zien waar het hem naartoe leidde. Kijk nu waar hij voor koos. Kijk nu, hij was—hij was een rijke man, hij was een zakenman, hij was een overste, en hij was een religieus man. Dat allemaal!

209 Vandaag zouden we zeggen: “Tjonge, hij is een echte Methodist, of Baptist, of een Pinkstergelovige. Hij—hij is een echte kerel, een heel aardige jongen. Prima!” Niets over hem te zeggen; vriendelijk, aardig, gezellig, en alles. Geen immorele dingen over zich. Hij rookte waarschijnlijk niet, dronk niet, ging niet naar allerlei voorstellingen en dansfeesten en hoe we het tegenwoordig ook zouden noemen, hoe we een Christen zouden classificeren. Maar dat is nog steeds geen Eeuwig Leven! Dat is niet waar we het over hebben. Hij was misschien trouw aan zijn kerk, wat hij waarschijnlijk ook was. Maar ziet u, en waar heeft het hem naartoe geleid? Grote populariteit. Laten we zeggen, als hij een prediker was, dan zou hij. . . een betere kerk kunnen krijgen. Hij zou staatspresbyter of bisschop kunnen worden. Ziet u? Het leidt u naar populariteit, en het leidde hem naar rijkdom en naar roem.

210 Het zou vandaag hetzelfde kunnen doen, als u een groot talent hebt om te zingen. Ik dacht aan die jongeman een poosje geleden die dat lied hier zong; hoe, had hij dat aan de duivel gegeven, en nu krijgt hij het terug. . . En wat een verschil tussen hem en Elvis Presley, en sommige van deze; Pat Boone en zo’n groep, Ernie Ford, die jongens, grote zangers; en hun talenten nemen, die van God gegeven talenten, en gebruiken het ter inspiratie van de—de werken van de duivel. Dat klopt. Een grote zanger die hun van God gegeven talenten verkopen voor roem in deze wereld, om iemand te worden. Hoe zou u meer “iemand” kunnen worden, iemand wezen, dan om een zoon van God te zijn?

211 Het kan me niet schelen of u de hele stad bezit, de hele wereld, en u de leiding van Eeuwig Leven niet hebt aanvaard door de Heilige Geest (Christus), hoe gaat u dan. . . Wie bent u eigenlijk? U bent een dode sterveling, dood in zonden en overtredingen! Zo religieus als u wilt; zo getrouw aan de kerk als u wilt; prediker, als u op de preekstoel wilt staan; maar om af te wijzen, sterft u!

212 Hij was een groot succes. Hij was een groot succes hier in dit leven. Zeker. We vinden hem waar we merken. . . Dan ontdekken

we dat deze man, hij ging . . . We volgen hem een poosje en we zien dat hij een groot succes kreeg. En we volgen hem door de Bijbel. We merken op dat hij—hij . . . We ontdekken dat hij een rijke man werd. Hij heeft zulke grote plekken, hij onthaalde de rechter en de burgemeester van de stad of wat al niet meer. Hij zit boven op zijn dak en hij geeft grote diners; en tal van serveersters, en vrouwen, meisjes en al het andere om hem heen. En er ligt een bedelaar bij de poort genaamd Lazarus. Hij veegt de kruimels naar hem toe. We kennen het verhaal. Als volgt gaat hij door met success, net als de kerken het vandaag worden.

213 Een zakenman die hier zit vertelde me: “Hier nu in Californië, dat de kerk de vakbond moet vertellen wat ze moeten doen.” Ziet u, het wordt kerk en staat opnieuw. Het staat vlak voor u. Ziet u, u zit er middenin en u neemt het merkteken van het beest zonder het te weten.

214 Als u ooit een van mijn banden kocht, neem dan deze wanneer ik—wanneer ik thuiskom: *Het spoor van de slang*; en dan zult u zien waar het aan toe is, waar dit op uitloopt. Ik ga nu naar huis om erover te spreken, zo de Heer het wil. Het duurt ongeveer vier uur, dus zou ik het niet in een van de samenkomsten zoals deze kunnen houden. Ik moet daar heen gaan waar de kerk zo lang geduldig met me uithoudt. Let op. Maar nu, u kunt een keer thuis naar de band luisteren.

215 Let hierop, we ontdekken nu dat hij een groot succes was. Dan vinden we hem later dat hij nog een groter succes werd, totdat hij zei: “Ik heb zoveel!” Tjonge, hij zou voor vandaag de dag echt wat wezen. Of niet? “Zelfs mijn schuren puilen uit, ze barsten. En ik heb zoveel dat ik zei: ‘O, ziel, neem uw rust.’”

216 Maar wat deed hij in het begin; hij verwierp het leiderschap van Jezus Christus. Zijn kerk, zijn intelligentie, zijn opleiding en alles had hem naar een succes geleid. Al de Joden hielden van hem. Hij gaf aan hen, hij hielp hen, hij zou *dit, dat*, of wat *anders* hebben mogen doen. Maar ziet u, hij verwierp de—de—het leiderschap van Jezus Christus, het Eeuwige Leven. En dat . . . De Bijbel zei, Hij zei: “Gij dwaas, deze nacht wordt uw ziel van u opgeëist.”

217 En nu vinden we hem (de volgende plaats) in de hel; terwijl hij zijn ogen opsloeg en die bedelaar die hij de straat opjoeg in de schoot van Abraham zag. Wat een fatale vergissing! Hoe dat de kerken wel—wel—wel—wel—wel goed waren geweest in de weg die zij gingen, maar ze hadden nog steeds geen Eeuwige Leven.

218 Doet me denken aan een preek die ik niet zo lang geleden heb gehouden: *Het filter van een denkend mens*. U hebt hem misschien gekregen. Ik liep door de bossen te wandelen, ik was op eekhoornjacht (deze herfst) en ik keek naar beneden. En ik kan natuurlijk de naam van de sigarettenmaatschappij niet noemen. U kent het. En daar lag een—een pakje sigaretten daar. En ik

liep er gewoon voorbij, op zoek naar . . . in de bossen. En ik zag dat pakje daar liggen, en ik keek nog eens om, er stond op: "Het filter van een denkend mens, de smaak van een rokend mens." Ik liep gewoon verder door het bos.

219 En de Heilige Geest zei: "Keer terug en raap dat op."

220 Ik bukte en raapte het op: "Het filter van een denkend mens, de smaak van een rokend mens." Ik dacht: "Een Amerikaanse firma hier die dood verkoopt, onder een vermomming, aan hun eigen Amerikaanse burgers." Het filter van een denkend mens? U . . . En de smaak van een rokend mens?

221 Ik was op de Wereldtentoonstelling, met Yul Brynner . . . Brynner en hun daar, toen hij al dat testen gaf. En hoe hij één sigaret nam en er . . . over het marmer trok en . . . De nicotine eraf veegde en het op de rug van een rat deed, een witte rat, en binnen zeven dagen zat hij zo vol kanker dat hij niet meer kon lopen. En ze zeiden: "Weet u, een 'filter' zeggen ze," zei, "het is een truc, verkoopt meer sigaretten."

222 Er is zoveel nicotine nodig om die duivel te bevredigen. Dat klopt. En als u een filtersigaret neemt, zijn er ongeveer vier sigaretten voor nodig om de plaats van één in te nemen. Het is een truc om u meer sigaretten te verkopen. U kunt geen rook hebben tenzij u teer hebt; en teer, hebt u kanker. Ziet u hoe het is? En de blinde Amerikanen op zoek naar een konijn dat ergens uit een hoed komt, ze vallen ervoor. U kunt het niet hebben; het is de dood, het maakt me niet uit van welke kant u het ook neemt, het is de dood, hoe u het ook bekijkt. "Het filter van een denkend mens," een denkend mens zou helemaal niet roken, dat is waar, mits hij ook maar enige gedachten heeft.

223 Wel, ik dacht dat dat gewoon van toepassing kon zijn op de kerken. Zie? Ik denk, heeft God een filter? Ja.

224 En elke kerk heeft een filter. Dat klopt. Ze filteren degenen die binnenkomen, en ze laten ook een hoop dood binnen.

225 Hoe zou u ooit een denominatie door Gods filter kunnen trekken? Hoe zou u dat kunnen? Hoe zou u een vrouw met afgeknipt haar door dat filter kunnen trekken? Vertel het me. Hoe zou u ooit een vrouw die broeken draagt daardoor kunnen trekken, terwijl het "een gruwel voor haar is om een kledingstuk aan te trekken dat behoort aan een man"? Ziet u, Gods filter zou haar daar vangen, het zou haar niet binnen laten komen. (Maar de kerk heeft hun eigen filters.) Dus ik zeg dat er een filter van een denkend mens is, dat is Gods Woord, en het voldoet aan een heilig mens z'n smaak. Dat is waar, een heilig mens; niet een kerkmens, maar een heilig mens z'n smaak. Want het is zuiver, heiligheid, onvervalste Woord van God! Er is het filter van een denkend mens. En kerklid, ik adviseer u om die te gebruiken.

226 Omdat het de wereld binnenbrengt, en één brokje ervan is de dood. Eén brokje zuurdesem, één klein stukje zuurdesem

doorzuurt het hele deeg. “Wie hier één Woord vanaf zal nemen of er één woord aan toe zal voegen, zijn deel zal van het Boek des Levens worden afgenomen.”

²²⁷ In de hof van Eden, wat veroorzaakte de dood en al dit verdriet, elk hartenleed, elke kleine stervende baby, elk reutelen in de keel, elke ambulance-sirene, elk ziekenhuis, elke begraafplaats? Kwam omdat Eva één Woord betwijfelde (niet alles ervan), het verdraaide het gewoon. Nu, God zei: “De mens,” daar, “hij zou *elk* Woord van God houden.” Nu, dat is het begin van de Bijbel.

²²⁸ In het midden van de Bijbel kwam Jezus, en Hij zei: “De mens zal niet leven bij brood alleen, maar bij *elk* Woord dat de mond Gods uitgaat.” Niet slechts een deel ervan, elk ervan.

²²⁹ In het laatste van de Bijbel, Openbaring 22, gaf Jezus het getuigenis van Zichzelf. De Openbaring van de—van de Bijbel is Jezus Christus. En Hij zei: “Wie ook maar één Woord hieruit zal nemen, of er één Woord aan zal toevoegen, zijn deel zal worden afgenomen van het Boek des Levens.”

²³⁰ Nu gaat u door *dat* filter van een denkend mens dan zult u de smaak van een heilig mens hebben, wanneer u daar uit komt. Juist. U zal een heilige smaak hebben.

²³¹ Zuster, u die deze kleren draagt, denk erover na. U gaat. . . U zegt: “Ik ben deugdzaam tegenover mijn man.” “Ik ben deugdzaam ten opzichte van mijn vriend.” “Ik ben een deugdzaam meisje.” Maar hoe zit het met die zondaar die naar u keek? Wanneer hij zich voor overspel verantwoordt, wie deed het dan? Zie, u zult schuldig zijn. Zie het staan geschreven in het Woord, dus het is de. . . Ziet u? O, wees een denkende vrouw. Wees een denkende. . .

²³² U zegt misschien: “Het zou. . .” Nou, wat als het toevallig wel zo is? Hij zei het, en één Woord kan niet falen. Zie?

²³³ Een grote man zei me niet lang geleden, riep me in zijn kamer, zei: “Ik ga de handen op u leggen, Broeder Branham. U ruïneert uw bediening, zulke dingen te prediken.”

²³⁴ Ik zei: “Elke bediening die het Woord van God ruïneert, zou geruïneerd moeten worden.” Ziet u?

²³⁵ Hij zei: “Ik zal u de handen opleggen.” Zei: “U werd gezonden om voor de zieken te bidden.”

²³⁶ Ik zei: “Gelooft u die dingen, broeder?”

Hij zei: “Nee. Maar het is niet onze zaak.”

Ik zei: “Wiens zaak is het dan?” Ziet u?

“Wel,” zei hij, “dat is de zaak van de voorganger.”

²³⁷ Ik zei: “Kijk naar de samenkomst.” Hm hm. Dat is juist. Ziet u?

238 Elk jaar kom ik langs en predik ik deze dingen en denk ik: “Zeker begrijpen ze het wel,” het jaar daarop kom ik terug en is het er meer dan ooit. Ziet u? Dat klopt. Het laat zien dat er “velen zijn geroepen maar weinigen zijn uitverkoren.”

239 Het leiderschap is de Heilige Geest, vriend. Hij leidt u en loodst u in alle Waarheid, wanneer Hij, de Heilige Geest, is gekomen. Nu, denk daar eens over na. Neem het filter van de nadenkende mens, dat is de Bijbel. Niet uw geloofsbelijdenis, niet uw kerk; dan zult u verloren zijn. Neem het filter van een denkend mens.

240 Dat is waar die jongen niet nadacht. Hij nam het kerkfilter. Hij werd populair, een groot man, “maar in de hel sloeg hij zijn ogen op, onder de kwellingen.”

241 Neemt u nu het filter van een denkend mens, Jezus Christus, het Woord, en u zult de smaak van een heilig iemand verlangen, omdat het dat zal bevredigen. Als u de Heilige Geest in u hebt, bevredigt dit het.

242 Als de Heilige Geest er niet is, zegt u: “O, wel, ik denk niet dat dat een verschil uitmaakt.” Kijk wat u daar hebt gedaan! Hetzelfde wat Eva deed. U bent weer precies terug bij hetzelfde punt.

243 Nu, laten we even verder gaan. Laten we nu . . . die man daar verlaten die het filter van de denkende mens niet gebruikte. Hij weigerde het leiderschap van Jezus Christus te aanvaarden, tot Eeuwig Leven.

244 Laten we nu een andere rijke, jonge zakenman nemen, een overste, met dezelfde kans die deze man had. En het aanvaardde; hij aanvaardde het leiderschap van Christus. Er zijn er nu twee van in de Bijbel, waar we het over gaan hebben. Die ene, zien we, die het weigerde; laten we nu deze man nemen: een andere rijke, jonge zakenman, en een overste. En hij accepteerde het Leiderschap.

245 De Schrift vertelt ons over deze man, als u het wilt noteren, in Hebreeën 11:23 tot en met 29.

. . . Mozes, door geloof, *weigerde de zoon van Farao's dochter genoemd te worden;*

en verkoos liever de verdrukkingen van God te ondergaan. . .

en achtte de smaad van Christus groter rijkdom dan alle schatten van Egypte. . .

246 Zie, hij accepteerde Eeuwig Leven. Mozes achtte de—de—smaad van Christus groter rijkdom dan alle schatten die de wereld had. Mozes achtte dat het grootste. Nu, deze rijke man niet.

247 En Mozes was een rijke, jonge overste, die Farao zou worden. Hij was Farao's zoon, en was troonopvolger. En hij keek naar het onmogelijke, een stel modder-ploeteraars, een stel slaven. Maar door geloof zag hij de belofte van God, door het Woord: "Dat zijn volk vierhonderd jaar in een vreemd land zou verblijven, maar er door een machtige hand zou worden uitgehaald." En hij achtte dat (halleluja) groter rijkdom dan al de schatten van Egypte, want hij verliet Egypte, niet wetende waar hij heen ging. Hij werd geleid door Christus. Hij verliet het!

248 En hij had zijn voet op de troon en hij had—had de volgende Farao in Egypte kunnen zijn. Maar hij achtte de smaad van Christus. De smaad! Om die "zonderling" genoemd te worden, om die "fanatiekeling" genoemd te worden, om zijn plaats te nemen bij de moddergravers en de fanatiekelingen; omdat hij zag dat het uur dat de Schrift beloofd had om vervuld te worden er op dat moment was.

249 En o, gemeente, word wakker! Kunt u vanavond niet hetzelfde zien? Het uur dat beloofd is, is aangebroken. Acht de smaad van Jezus Christus groter rijkdom dan al de gemeenschap van wat ook; al kost het vader en moeder, kerk, wat ook maar. Volg het leiderschap van de Geest!

250 Laten we deze Christus een paar, deze Mozes een poosje volgen, die dat gedaan had; laten we naar zijn leven kijken. Als eerste, toen hij het aanvaardde, om de smaad van Christus te nemen, en verzaakte zijn opleiding, verzaakte al zijn wijsheid. . . Hij was onderwezen in al de wijsheid van de Egyptenaren. En al zijn populariteit, zijn troon, zijn scepter, zijn koningschap, zijn kroon, alles wat hij had; hij verwierp het!

251 En deze andere man wilde het, en weigerde Christus; en deze man weigerde dat, en nam Christus aan. En wat gebeurde er meteen? Hij moest zich afscheiden.

252 Halleluja! Het woord betekent: "Prijs onze God!" Het is jammer dat we dat vergeten.

253 Hij verwierp de tronen en de populariteit. Hij had jonge meisjes kunnen hebben bij de . . . vrouwen bij de honderden, en hij had scepters kunnen hebben onder de . . . Want Egypte regeerde over de wereld. De wereld lag aan zijn voeten, en hij was overal erfgenaam van. Maar door in de Schrift te kijken en de dag te zien waarin hij leefde, en wist dat iets in hem was, dat voorbestemde Zaad van God ging aan het werk!

254 Het kan me niet schelen hoe populair u zou kunnen zijn of hoe u *dit* zou kunnen zijn, u zou een oudste kunnen zijn, u zou een voorganger kunnen zijn, u zou *dit*, *dat* of wat *anders* kunnen zijn, maar als dat Woord van Eeuwig Leven door Gods Woord in u is voorbestemd en u ziet dat de zaak op handen is, dan gaat het te werk, en komt het zo naar voren. [Broeder Branham knipt

meerdere malen met zijn vinger—Red.] Begint eruit te komen! Begint het te krijgen!

255 En hij weigerde de zoon van Farao's dochter genoemd te worden, omdat hij de smaad van Christus groter rijkdom achtte dan al de rijkdom van Egypte of de wereld. Hij achtte dat hoger. Kijk naar wat hij deed, hij volgde het. En snel werd hij uit zijn volk verstoten, de mensen die hem eens liefhadden.

256 Het zou u alles kunnen kosten wat u hebt. Misschien kost het u uw huis, misschien kost het u uw vriendschap, misschien kost het u uw naaikrans, misschien kost het u uw plaats bij de Kiwanis. Misschien. Ik weet niet wat het u zou kosten, maar het zou alles kosten wat werelds is of tot de wereld behoort. U zult u moeten afscheiden van alles wat werelds is. U zult het moeten doen.

257 Mozes legde alles opzij en ging de woestijn in met een stok in zijn hand. Amen! Dagen na dagen ging voorbij. En ik vraag me af of hij dacht of hij een fout maakte? Nee.

258 Vaak beginnen mensen en zeggen ze: "O, ik doe het wel. Glorie voor God, ik zie het!" Laat iemand u uitlachen en de gek met u steken: "Waarschijnlijk had ik het fout."

259 Hij zei: "Zij die geen kastijding kunnen doorstaan zijn bastaardkinderen en niet de kinderen van God." Zie, ze worden opgewerkt door de emotie. Zie, het zaad waar ik een poosje geleden over sprak, die ziel was er om te beginnen al niet. Hij werd gezalfd met de Geest, en hij deed allerlei dingen. O, u, zij. . . Wanneer uw geest gezalfd is, kunt u. . . Het is de werkelijk waarachtige Heilige Geest en toch zou u nog een duivel kunnen zijn.

260 "O," zegt u, "Broeder Branham!"

261 Valse profeten! De Bijbel zei dat er "in de laatste dagen valse profeten zouden zijn." Jezus zei: "Er zullen valse christussen opstaan." Geen "valse Jezusen," nu, daar staat niemand voor stil; maar "valse christussen." *Christus* betekent "de gezalfden." Vals gezalfd; ze zijn gezalfd, maar ze zijn vals in gronde genomen, en doen grote tekenen en wonderen, spreken in tongen, dansen in de Geest, prediken het Evangelie.

262 Judas Iskariot deed het! Simeon. . . of nee, neem me niet. . . Kajafas profeteerde! Bileam, de huichelaar! Zeker, deden al de tekenen, alles, al de religieuze handelingen.

263 Maar ziet u, als u een stekelnootzaadje en een tarwezaadje in hetzelfde zaaibed doet en er water overheen giet en ze zalft, zullen ze zich beide verheugen. Ze groeien er beide door, hetzelfde water. "De zon schijnt op de rechtvaardige en de onrechtvaardige en de regen valt op de rechtvaardige en de onrechtvaardige, maar aan hun vruchten zult u ze kennen." Hoe kunt u uzelf ervan weerhouden om met het Woord op te lijnen?

Amen. Ziet u wat ik bedoel? “Het water valt op de rechtvaardige en de onrechtvaardige,” gezalfd.

²⁶⁴ Jezus zei: “Ze zullen op die dag tot Mij komen en zeggen: ‘Heer! Heer! Heb ik geen duivels uitgeworpen? Heb ik niet geprofeteerd? Heb ik geen grote dingen in Uw Naam gedaan?’” Hij zal zeggen: “U werkers van ongerechtigheid, ga uit van Mij, Ik heb u zelfs niet gekend. Ga in de eeuwige hel die bereid is voor de duivel en zijn engelen.” Ziet u? Wat een Woord! Vals. Aanbidden tevergeefs, worstelen tevergeefs. Waarom doet u het als u het niet hoeft te doen? Waarom zou u iets ter vervanging nemen terwijl de hemelen vol zijn van het ware? Ziet u? U hoeft dat niet.

²⁶⁵ Nu, we ontdekken dat Mozes, gezalfd, niets kon hem terugkeren. Zijn eigen broeders wezen hem af; dat hield hem niet tegen. Hij ging regelrecht de wildernis in. En op een dag ontmoette hij daar God van aangezicht tot aangezicht, met een Vuurkolom die in een struik hing. Zei: “Mozes, doe uw schoenen uit, uw, de grond waarop u staat is heilig. Want Ik heb het geroep van Mijn volk gehoord, en Ik heb hun gekerm gehoord, en Ik gedenk Mijn belofte van het Woord. En Ik kom neer, Ik ga u daarheen zenden om ze eruit te halen.” Zeker. Hij ontmoette God van aangezicht tot aangezicht, hij sprak met Hem. Hij had een opdracht gekregen van God.

²⁶⁶ God kwam regelrecht terug, diezelfde Vuurkolom, en betuigde die profeet toen hij daar op de berg stond; om te bewijzen dat het zo was, toen Hij zijn handen nam en allerlei wonderen en zo deed. O, ze hadden de nabootsers. O, zeker. Er was Jambres en Jannes die daar stonden en hetzelfde deden als zij. Maar wie was de oorspronkelijke? Zie? Waar is het begonnen? Kwam het van het Woord? Was het het uur?

²⁶⁷ En weet u dat datzelfde opnieuw beloofd is in de laatste dagen? “Zoals Jambres en Jannes Mozes tegenstonden, zo zullen ook deze mannen met een verdorven gezindheid wat de Waarheid betreft.” Zie, in de laatste dagen. En hetzelfde doen (alles nabootsen), precies in dezelfde geul: “Een zeug die naar haar modderpoel teruggaat en een hond naar zijn braaksel.”

²⁶⁸ U Pinkstergelovigen die jaren geleden uit die organisaties kwamen en ze vervloekten, uw vaders en moeders; en u keerde regelrecht weer terug en deed precies wat zij deden, en nu precies hetzelfde modderpoel en braaksel. Zie? Als het de gemeente deed uitbraken in het begin van het Pinkstertijdperk, zal het het vandaag weer laten uitbraken. Zie? Het moet wel, echter; het is het kaf, 't moet komen. De aar kan niet het enige zijn; het kaf moet komen, ziet u, de drager. Nu, we leven in de *laatste* dagen, let op de dingen die beloofd zijn voor het uur.

²⁶⁹ Let hierop, Mozes, bevestigd. Wetend! Toen hij daar kwam keerden sommige van zijn eigen broeders zich tegen hem, wilden een organisatie maken. Ze zeiden: “U doet alsof u de enige heilige

man onder ons bent.” “De hele samenkomst is heilig,” zeiden Korach, Dathan. “Laat ons mannen uitkiezen en iets doen.”

270 Mozes, hij. . . Ik had medelijden met hem. Hij ging heen, zei: “Heer. . .” Viel neer voor het altaar en zei: “Heer!”

271 God zei: “Scheid uzelf van hen af. Ik heb er genoeg van.” Opende gewoon de aarde en verzwolg ze. Dat is alles. Zie, hij kende zijn opdracht.

272 God handelt niet met organisaties, Hij handelt niet met groepen. Hij handelt met individuen. Dat is juist. Altijd. Niet in groepen; individuen, één persoon. In de laatste dagen, zei Hij: “Ik sta aan de deur en klop, en als iemand. . .” (niet “een groep”) “. . . iemand ook Mijn Stem zal horen, zal Ik. . . en Mij horen, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd houden.” Zie: “Als iemand kan horen.”

273 Hoe kan—hoe kan deze microfoon nu mijn stem daar voortbrengen tenzij hij niet zodanig gemaakt was? Ik zou uit alle macht tegen die plank kunnen schreeuwen, en het zou niets doen. Omdat dit bestemd is, en gemaakt, geschapen, als microfoon. En als het Woord van God in u is door voorbestemming van God, in u: “Mijn schapen horen Mijn Stem. Zij kennen Mijn uur. Een vreemde zullen zij niet volgen.” Zie? Het moet dat wezen, ten eerste. “Alles wat de Vader Mij heeft gegeven, zij zullen komen.” Elk van hen, ziet u.

274 Nu gaat hij verder, aan het 's levens eind, hier. Hij ging slechts over. . . Merk op, toen hij aan het einde van de weg was gekomen.

275 En we sluiten nu want het wordt laat, vijftientwintig minuten voor tien. Let op. Nu, thuis is dat vroeg. Rond twee of drie uur beginnen we te zeggen: “Zeg, het wordt wat laat.” Zie? Ziet u? Maar nu, ik heb al menige avond de hele avond lang gepredikt.

276 Paulus predikte ditzelfde Evangelie in zijn tijd, en een jongeman viel van een—een muur en kwam erbij om. En Paulus, met diezelfde zalving, met datzelfde Evangelie, legde zijn lichaam op hem, en hij kwam weer tot leven. Ze waren geïnteresseerd. De gemeente werd gevormd. Er vond iets plaats. Let op wat er hier plaatsvond.

277 Mozes, toen hij aan. . .

278 Deze rijke man, toen hij aan, of jonge overste waar we over spraken, heel religieus en behoorde tot de kerk en alles, prima, opgeleid, een goede zakenman en alles, toen hij aan het eind van de weg kwam, begon hij te schreeuwen: “Er is nergens om mijn voet neer te zetten!” Waar is zijn leiderschap? Hij werd geleid door zijn kerk, die dood was. Hij werd geleid door de dode wereld, en er was niets voor hem om in te stappen dan wat de wereld voor hem had bereid: de hel.

279 Maar hier komt Mozes, een trouwe dienstknecht, die de smaad van Christus hoger achtte dan al de rijkdommen van

Egypte. Hij kwam aan het eind van de weg, een oude man, honderdtwintig jaar oud. Liep de berg op, en hij wist dat de dood voor hem lag en hij keek naar het beloofde land. En hij keek; daar aan zijn zijde was zijn Leider, de Rots. Hij stapte op de Rots, en de engelen van God namen hem mee in de heerlijkheid—de heerlijkheid van God, in de boezem van God. Waarom? Achthonderd jaar later werd hij nog steeds door zijn Leider geleid.

²⁸⁰ We vinden hem op de Berg der Verheerlijking terwijl hij daar stond met Elia en met Jezus sprak voor Hij naar het kruis ging, achthonderd jaar na zijn dood. De—Degene die hij hoger achtte, de smaad van zijn bediening, groter rijkdom dan al de populariteit van de wereld en al het geld van de wereld; zijn Leider leidde hem nog steeds. O my! Hij werd geleid! Zijn Leider, Hij leidde hem door de dood, de schaduwen van de dood. Hij werd naar het graf geleid. Honderden jaren later stond hij daar opnieuw, omdat hij in zijn jeugd het leiderschap van de Heilige Geest had gekozen. Zijn naam zal groot zijn wanneer er geen Egypte of schatten meer zijn. Wanneer de piramiden stof zijn, en wanneer Egypte Egypte niet meer is, zal Mozes onsterfelijk zijn onder de mensen omdat hij het leiderschap van Christus aanvaardde in plaats van de weg te gaan die zijn kerk ging.

²⁸¹ Er zijn anderen die hetzelfde hebben gedaan. Kijk naar Henoch. Hij wandelde vijfhonderd jaar lang met God, en dan had hij een getuigenis “dat hij God behaagde.” God had het getoetst en zei: “Het is niet nodig dat je sterft, kom vanmiddag gewoon op naar huis.” En hij voer op.

²⁸² En Elia. Nadat hij het tegen kortgeknipte vrouwen en alles had uitgeschreeuwd, zoals hij het in zijn dag deed, Izebels met verf op zich, nadat hij er zo genoeg van had gekregen en—en alles had gedaan wat hij kon, en al die priesters die de gek met hem staken en alles meer; hij liep op een dag bij de rivier. En vlak over de rivier stonden de paarden daar aan een struik vastgebonden, een vurige wagen en vurige paarden. Hij stapte erop en gooide zijn mantel af naar de volgende profeet die hem op zou volgen en voer omhoog de hemel in. Hij aanvaardde het leiderschap van Eeuwig Leven, omdat het Christus was die in Elia was. O! Ja, meneer!

²⁸³ Wat was het? “Volg Mij!” Nu, u moet *uw* leider kiezen. U moet hem kiezen, vrienden. Kijk in Gods spiegel, de Bijbel, en kijk waar u zich vanavond bevindt.

²⁸⁴ Een klein verhaal. Een kleine jongen eens woonde op het platteland. Hij had nog nooit een spiegel gezien, en hij kwam naar de stad om zijn moeder haar zus te bezoeken. En zij had een huis. . . en de ouderwetse huizen hadden vroeger een spiegel op de deur; ik weet niet of u zich dat herinnert of niet. Maar deze kleine jongen, hij had nog nooit een spiegel gezien. Dus hij

speelde in het huis, en hij keek in de . . . “Huh?” Hij keek naar die kleine jongen. En hij wuifde, en de kleine jongen wuifde. En hij trok aan z'n oor, en de kleine jongen trok aan z'n oor. En zo door. Hij bleef er vlak voor lopen en hij draaide zich om en zei: “Mama! Dat ben ik!” Dat ben ik.

²⁸⁵ Hoe ziet *u* eruit? Wat volgt *u*? Wat hebben wij gedaan? U moet uw *leider* kiezen. Kies vandaag. U kiest Leven of dood. Uw keuze zal uw eeuwige bestemming bepalen, wat u kiest. Bedenk, Jezus zei: “Volg Mij.” En u bent vanavond uitgenodigd om dat te doen. En om Hem te volgen naar Eeuwig Leven moet u komen op Zijn voorwaarden, dat is juist, het Woord. Niet op de geloofsbelijdenis, niet op de algemene mening, niet op wat iemand anders ervan denkt, maar op wat God erover heeft gezegd.

²⁸⁶ Zegt u: “Wel, Broeder Branham, ik ken een vrouw zo goed als maar zijn kan, ze doet *zus*. Ik ken een man die door *zus* is gegaan.”

²⁸⁷ Ik kan het niet helpen wat zij hebben gedaan. Gods Woord, Hij zei: “Laat ieder mens z'n woord een leugen zijn, en het Mijne de Waarheid.” U moet op Zijn voorwaarden komen, op Zijn condities komen, het Woord. U kunt niet door geloofsbelijdenis komen. U kunt niet door denominatie komen. U kunt het niet op die manier vermengen. Er is maar één ding dat u kunt doen: het aanvaarden op Zijn voorwaarden, dat u bereid bent aan uzelf te sterven en aan al uw gedachten, en Hem volgen. “Maak u los van al de dingen van de wereld en volg Mij.”

²⁸⁸ Ik weet dat dat een strenge, snijdende boodschap is, broeder. Maar ik ben hier niet gekomen om een—een boodschap voor de mensen te kiezen alleen maar om te proberen ze te laten zingen, juichen, schreeuwen. Ik ben in heidenbijeenkomsten geweest waar ze hetzelfde deden. Ik ben geïnteresseerd in uw leven. Ik ben een dienstknecht van God die op een dag voor God verantwoording moet afleggen, en de bediening die de Heer mij heeft gegeven heeft zich duizenden keren voor u bewezen.

²⁸⁹ Denk eraan, Jezus zei: “Volg Mij. Volg Mij. Maak u los van wat u hebt, en volg Mij.” En dat is de enige manier om Eeuwig Leven te hebben. Dat is het enige middel dat Hij deze man gaf, was het enige middel dat Hij deze zakenman gaf, het is het enige geneesmiddel dat Hij wie ook geeft. Zijn keuze, Hij neemt Zijn beslissing, het is elke keer volmaakt. En we moeten *Hem* volgen, dat is de enige manier om Eeuwig Leven te hebben. Dus het leiderschap van God is: volg het betuigde Woord van het uur door de Heilige Geest.

Laten we onze hoofden buigen.

²⁹⁰ Ik ga u een vraag stellen, en ik wil dat u heel oprecht bent. Ik wil dat de zuster dit voor mij speelt: *Ik kan mijn Redder horen roepen*. Ik weet dat het een ouderwetse altaaroproep is. En

broeder, zuster, als we zien, kijk gewoon wat er vandaag gaande is. Nu met uw hoofden gebogen, denk gewoon even een ogenblik na, kijk wat er zich afspeelt.

²⁹¹ Hebt u vorige week de krant gelezen, wat die man in Engeland zei? Dat “De kruisiging van Jezus Christus was maar nep, het was slechts opgezet tussen Pilatus en Hem.”

²⁹² Hebt u gezien wat deze Amerikaanse theoloog zei? Hij zei “dat Jezus gewoon in slaap was gebracht met alruinkruid.” Velen van u theologen weten waar het daar in Genesis over het alruinkruid sprak. Het brengt u in slaap alsof u dood bent, uw hart klopt nauwelijks voor twee of drie dagen aaneen. “En toen ze Hem azijn en gal gaven,” zeiden ze, “dat dat alruinkruid was. En ze legden Hem daar in het graf en Hij sliep daar drie dagen. En natuurlijk zagen ze, toen ze daar heen gingen, Hem daar lopen.” Kunt u zich dat voorstellen? Theologen, seminaries, schijngeloof. Hoe ter wereld dan. . . Ten eerste zij de Bijbel dat Hij het weigerde, toen ze de azijn en gal in Zijn mond brachten.

²⁹³ En nog iets, als dat zo is, waarom gaven dan die discipelen “die Hem kwamen stelen,” waarom gaven ze hun leven voor Hem als martelaar? En vielen, beschouwden zichzelf niet eens waardig om te sterven zoals Hij stierf; werden ondersteboven gedraaid en opzij aan de kruisen en zo. En als zij. . . wisten dat Hij een hypocriet was, en zichzelf hypocrieten, hoe zouden zij dan hun leven voor Hem op die manier hebben gegeven?

²⁹⁴ O, ziet u, het is deze intellectuele dag waarin wij leven. Onderwijs, beschaving, en de moderne trend van de dag is allemaal van de duivel. “Beschaving van de duivel?” Ja, meneer! De Bijbel zegt dat het zo is. In deze beschaving is dood. “Zullen we een beschaving als deze hebben in de andere wereld?” Nee, meneer! We zullen een ander soort beschaving hebben. Onderwijs, al deze dingen, ze zijn van de duivel; de wetenschap, de natuurlijke dingen aan het verdraaien, er iets anders van maakt.

²⁹⁵ Kijk toch wat ze met u gedaan hebben. Wanneer jongedames. . . *Het Beste* zei, een week na. . . twee maand geleden was het geloof ik. *Het Beste* zei dat: “Jonge mannen en jonge vrouwen gaan door de middelbare leeftijd, vrouwen in de menopauze tussen de twintig en vijfentwintig jaar.” Nog één generatie en ze zullen niets anders zijn dan. . . Het zal er afschuwelijk uitzien. Zie? Wat de schepselen zullen zijn, week geworden, papperig. Kijk naar de—kijk naar de geest, kijk hoe de geest in de kerk is geworden, verbasterd, met de wereld getrouwd. O, wat een uur! Vlucht, kinderen! Vlucht! Vlucht naar het kruis! Kom tot Christus, laat Hem u leiden.

²⁹⁶ Terwijl we onze hoofden hebben gebogen, onze ogen gesloten, en buig alstublieft tegelijkertijd uw hart. Wilt u? Ik wil u een vraag stellen. Kijkt u echt naar uzelf, voor God? En voelt u dat u

niet bent waar u—u zou moeten zijn, in dit uur? Want de opname zou elk moment kunnen komen. Ziet u, het zal komen.

²⁹⁷ Er zullen slechts, als—als die bewering die ik een poosje geleden deed waar is, zullen er slechts ongeveer vijfhonderd mensen in de opname zijn, die leven, die veranderd zullen worden. Wel, al het Christendom tezamen, Katholiek en al, er zijn slechts vijfhonderd miljoen mensen, zie, die van het Christendom beweren te zijn. En één op een miljoen, 't zou vijfhonderd mensen zijn. Zoveel mensen worden er elke dag vermist, over de hele wereld, waar we niet eens rekenschap voor kunnen afleggen. Zie, het zal komen en u zult het zelfs niet weten. Mensen zullen doorgaan met prediken en zeggen. . . Ziet u, en het zal allemaal al voorbij zijn.

²⁹⁸ Zoals Jezus zei. Zij zeiden, de discipelen zeiden: “Waarom zeggen de schriftgeleerden, zeggen ‘dat Elias eerst moet komen?’”

²⁹⁹ Hij zei: “Hij is al gekomen en jullie hebben hem niet gekend, maar ze deden met hem wat ze zeiden dat ze zouden doen.”

³⁰⁰ U weet dat u niet in orde bent met God, en u zou graag dat er aan u . . . voor God, dat God uw hart in orde zou brengen met God. Zou u gewoon nederig nu, op dit stille moment, uw handen willen opsteken? Het maakt me niet uit wie u bent; wilt u het doen? Zeggen: “Ik zal mijn handen naar God opheffen.” God zegene u. God zegene u.

³⁰¹ Kijkt u in de Spiegel? Ik vraag u in Christus' Naam, kijkt u in Gods Spiegel? [Een broeder spreekt in een andere tong. Een broeder geeft een uitleg—Red.] Amen.

³⁰² Ik wil één ding vragen. Hoeveel hier zijn Pinkstergelovigen? Steek uw hand op, die Pinkstergelovigen zijn. Vrijwel ieder van u. Nu, hoeveel hier beweren Christenen te zijn? Steek uw hand op, waar u ook bent, die beweren een Christen te zijn. Wist u dat de Bijbel hierover sprak, dat dit zou gebeuren?

³⁰³ Dat dit zelfs in het Oude Testament gebeurde, toen ze zich afvroegen wat ze zouden doen, hoe ze aan de belegering die eraan kwam konden ontkomen. De Geest viel op een man en hij profeteerde en vertelde ze waar ze de vijand moesten ontmoeten en hoe, waar de vijand mee te overwinnen. Dat was het Oude Testament, net zoals het Nieuwe.

³⁰⁴ Nu, sommigen van u zouden misschien zeggen: “Die man, o, dat was niet zo.” Maar wat als het wél zo is? U zegt: “O, ik heb dat al eerder gehoord.” Maar wat als *dit* zo is? Ziet u, dat bewijst dan dat er hier velen zijn die een verandering van hart nodig hebben, als dat de Heilige Geest is die spreekt. Er zijn dingen die gedaan moeten worden, dus nu ligt het bij u.

Zoals ik ben, 'k pleit anders niet,
 Dan dat Uw bloed voor mij vergoten werd,
 En dat Gij vraagt. . .

Dat is wat, Hij riep u zonet.

. . . aan U,
 O Lam van God, . . .

“Ik zal dat weerspannige hart wegnemen, en er een hart van vlees in leggen dat zich aan Mij zal overgeven.” Zie?

. . . kom!
 Zoals ik ben, zult Gij ontvangen,
 Zult. . .

Maakt u vanavond uw keuze? U kunt een van beide kiezen, wat u wilt.

. . . reinigen.

U zegt: “Ik heb dat eerder gehoord.” Maar dit zou de *laatste* keer kunnen zijn dat u het hoort.

Omdat ik Uw belofte geloof,

De ouderwetse altaar uitnodigingen, ze zijn vandaag uit de mode, maar God begeeft Zich er nog steeds in. Kunt u het niet over u voelen bewegen, gemeente?

. . . Ik kom!

³⁰⁵ [Broeder Branham begint te neuriën: *Zoals ik ben*—Red.] O, denk dat vandaag de harten steenachtig worden, gevuld met de wereld, onverschillig, kerkleden, lauw, zoals die rijke jongeling; en weten niet dat de grote Heilige Geest daar staat en aan de deur klopt in dit Laodicea-tijdperk. “Hij die Mijn Stem (het Woord) zal horen, zijn hart zal openen; Ik zal bij hem binnenkomen, en maaltijd met hem houden.”

³⁰⁶ En de Geest die zojuist door deze broeder sprak, zei: “Ik zal dat steenachtige hart uit u nemen en u een hart van vlees geven, teder voor God.” Kijk hoe het nu is geworden, gewoon een—een intellectuele emotie. Ziet u? Niet een teder hart vol liefde en lieflijkheid tegenover Christus.

³⁰⁷ [Broeder Branham begint het refrein te neuriën—Red.] Wilt u dat soort hart niet? Hoe gaat u Christus ontmoeten met een intellectuele opvatting over Hem? U moet Eeuwig Leven aannemen.

. . . werd vergoten. . .

De toebereidselen werden gemaakt door het Bloed.

En dat Gij vraagt. . .

Wat heeft Hij gedaan? Heeft Zijn Bloed vergoten. En vraagt U nu: “Kom.”

. . . aan U,
 O Lam van God, ik kom! Ik kom!

308 Laten we, elke Christen, nu in stilte onze handen opheffen en bidden.

309 O God, alstublieft, Heer, grijp deze dag waarin we leven. O, het is zo moeilijk, Vader. Satan heeft gewoon zoveel de mensen aangedaan. Hun harten zijn steenachtig geworden. Uw Geest spreekt het regelrecht uit; Uw Woord komt naar voren, betuigt; maar de ouderwetse, ervaring van wedergeboorte, ze zijn. . . het is tot een denominationele, intellectuele opvatting geworden, een heleboel muziek, een heleboel geschreeuw en een heleboel gedoe. Maar werkelijk dat hart van vlees, die Geest, dat Eeuwige Leven, is voor de gemeente geheel vreemd geworden.

310 God, het breekt mijn eigen hart, en mij een—een zondaar, gered door Uw genade. Het maakte dat ik me zo slecht voel, Vader, de gemeente te zien waar U voor gestorven bent, de gemeente die U probeert te verlossen. Ik denk aan het visioen dat U kort geleden gaf over die kerk van de Verenigde Staten en van andere landen. Wat een afschuwelijk uitziende rock-'n-roll striptease dat het was. Maar wat verderop zag ik er een andere tevoorschijn komen, gezegend.

311 Ik bid Vader, dat als er enigen van hen hier vanavond zijn die ten Leven bestemd zijn of die het zouden willen aannemen, dat dit het uur zal zijn dat ze het zullen doen. Sta het toe, Heer. Verbreek het steenachtige hart nu, het oude hart van de wereld. En als ze vrede willen, ze iets willen dat bevredigt, iets dat zekerheid geeft, mogen ze dan het leiderschap van Christus vanavond aannemen om hen te leiden naar een—een Vrede die alle verstand te boven gaat, een Vreugde die onuitsprekelijk is en vol van heerlijkheid, of zelfs iets wat de dood zelf niet kan schaden. Sta het toe, Vader.

312 Nu, met onze handen omhoog, vraag ik me af of. . . Hoeveel mensen in het gebouw nu zouden gewoon zeggen: “Ik zal staan.” Nu, het maakt mij niet uit wie er naast u zit; het is God die tegen u spreekt. En u wilt werkelijk een echte Christen zijn. Ziet u? Alles zal. . . Tenzij dat een nabootsing is; o, ik ga gewoon liever in de wereld. Ik geloof dat u dat ook zou willen.

313 Onderzoek uzelf nu eens aan de hand van het Woord, van de Boodschap. Onderzoek wat een echte Christen behoort te zijn: ruw, liefdevol, niet een van deze moderne Christelijkheid. Wel, dat is slap, toegeeflijk, halfdood, verrot, bastaard. Ziet u, dat is niet de werkelijke Christelijkheid; op welke wijze dan ook leven en bij de kerk horen. Wilt u niet die lieflijke gemeenschap met Christus, de Heilige Geest, dat u. . . de conformiteit van uw eigen hart aan het Woord, u regelrecht in Christus begeven? Als u dat wilt en zou verlangen dat God u hier vanavond onder deze groep mensen ziet staan, als u het slechts doet.

314 U zegt: “Zal dat iets betekenen, Broeder Branham?”

315 O ja. Zeker wel. “Indien u voor Mij schaamt voor de mensen, zal Ik mij voor u schamen voor Mijn Vader en de heilige engelen. Maar hij die Mij zal belijden en voor Mij zal staan in dit land; Ik zal voor hem staan in dát land. Ik zal hem belijden voor Mijn Vader.”

316 Nu, het maakt niet uit wie u bent, vrouw, man, jongen, meisje, wie u ook bent, Christen of geen Christen, prediker, diaken, wat u ook bent, als u slechts gewoon één moment gelooft met geheel uw hart, en niet meer doet dan dit vanavond, gewoon om God te laten weten dat u oprecht bent. “God . . .”

317 “Kijk eens, ik ben een Pinkstergelovige,” zegt u. “Ik ben *dit*,” of wat u ook bent. “Ik belijd dat ik in de Geest dans. Maar Broeder Branham, ik dacht dat zolang we dat hadden dat we het hadden.” U hebt het niet.

318 Als u gelooft dat ik Gods profeet ben, luistert u dan naar mijn Woorden. Ziet u? Dat is een misleiding in deze dag. Zei de Bijbel niet dat het “zo op elkaar zou lijken dat het de Uitverkorenen zou verleiden, indien mogelijk”? De *Uitverkorenen*, “tot in de ziel.”

319 Maar als u in de Geest danste, nog steeds met de dingen van de wereld, dan is er iets verkeerd. Spreekt u in tongen; Paulus zei: “Ik kan in tongen spreken van mensen en engelen, en toch zelfs niet gered zijn.” Hm hm, allebei, zie. “Ik kan al de emoties doen, ik kan geloof hebben, ik kan het Evangelie prediken, ik kan al mijn bezittingen geven om de armen te voeden, ik kan het Woord naar de zendingsvelden nemen over de hele . . . en nog ben ik niets.” Ziet u? Het is dat Binnenste van het binnenste, broeder. Dat . . . Uw geest wordt afgebroken wanneer u sterft, het neemt zijn vlucht, maar uw ziel leeft. Ziet u?

320 Nu, kijk naar uzelf. Werkelijk, bent u een echte Bijbelchristen, vol van liefde van God? Weet u nog dat de Bijbel zei dat in de laatste dagen, wanneer deze tijd plaatsvindt, Hij zei: “Een engel die merktekens plaatste ging door de kerken, ging door de steden, en verzegelde *alleen* degenen die zuchtten en kermden vanwege de gruweldaden die in de stad gedaan werden.” Is dat waar? Ezechiël 9, we weten dat dat de Waarheid is. De engel die merktekens aanbracht ging uit en zette een merkteken op hun hoofd, voorhoofd, verzegelde hen, “degenen die zuchtten en huilden.”

321 Daarna komen de vernietigingsengelen van de vier hoeken van de aarde, wat zo dadelijk komt, we zien het aankomen, oorlogen die dadelijk komen die de hele aarde zullen uitroeien. Er was niets wat ze niet konden aanraken, behalve zij die het merkteken hadden.

322 Nu, kies . . . Is uw hart zo bezorgd over de zondaars en de manier waarop de gemeente en de mensen handelen, dat u er dag en nacht over kunt zuchten en huilen? Als dat niet zo is, dan vraag ik me het af. Dat is de Schrift.

323 Wilt u gewoon opstaan en zeggen: “Lieve God, ik sta niet omdat Broeder Branham het zei, maar ik heb Zijn Woord *dat* horen zeggen, en ik ga *dit* doen. Voor U, Heer, sta ik op. Ik zit in nood, Heer. Wilt U vanavond in mijn nood voorzien, hier op deze plaats? Ik sta.” God zegene u. God zegene U. “Ik zit in nood, ik wil dat U mij genadig bent.” God zegene U. “Ik wil het soort Christen zijn dat . . .”

324 Nu, bedenk dat de persoon die naast u staat hetzelfde is wat u bent. Ik wil dat u gewoon naar hen toereikt en hun hand vastpakt en zegt: “Broeder, zuster, bid nu voor mij. Ik wil dat u voor mij bidt. Ik—ik. . .” Zeg het gewoon met alle Christelijke oprechtheid: “Bid voor mij. Ik zal. . . Ik—ik—ik wil in orde zijn met God. Bidt voor mij, ik zal bidden dat God u de gelegenheid zal geven.”

325 Ik—ik weet dat we. . . We kunnen hier niet veel langer blijven; u ziet dat. We—we zijn in de eindtijd. Allen die dat geloven, zeg: “Amen.” [De samenkomst zegt: “Amen!”—Red.] We zijn. . . Er rest ons niets meer. Alles is afgelopen. De kerken zijn op weg naar de Oecumenische raad. De wereld, zij. . .

326 Kijk hier! Weet u wat de Heer zegt over Los Angeles en deze plaatsen hier? “Het is afgelopen met haar!” Weet u nog wat ik u vertelde, ongeveer twee jaar geleden, hoe die aardbeving daar zou komen in Canada, hierboven, Alaska? Ik vertel u ook “dat Hollywood en Los Angeles in de oceaan glijden. Californië, u bent gedoemd! Niet alleen Californië; maar u, wereld, u bent gedoemd! Gemeente, tenzij u in orde komt met God, bent u gedoemd!” ZO SPREEKT DE HEILIGE GEEST!

327 Hebt u me ooit die Naam horen gebruiken tenzij het kwam te gebeuren? Vraag maar! U kent me twintig jaar. Heb ik u ooit iets in de Naam van de Heer verteld dan dat het kwam te gebeuren? Als alles wat ik u ooit heb verteld dat zou gebeuren ook gebeurde, zeg dan: “Amen.” [Samenkomst zegt: “Amen!”—Red.] Zie? Ik zeg u, nu is het uur dat u maar beter in orde kunt komen, wij allemaal.

Nu, laten we ieder voor de ander bidden:

328 Dierbare God, terwijl we hier vanavond staan, een stervend volk, onze gezichten zijn naar de aarde gekeerd, naar het stof. We zijn slechts. . . U hebt ons deze snijdende prediking gegeven, Heer. We zien het voorbeeld van twee mannen. Een van hen, een religieus man, ging naar de kerk, maar verwierp het leiderschap tot Eeuwig Leven. En de ander verwierp de wereldlijke roem en *wendde* zich tot Eeuwig Leven. En we zien de toestand van beiden vanavond, volgens de Bijbel: de rijke man is in de kwelling en Mozes is in de heerlijkheid.

329 Vader, we willen als Mozes zijn. We willen geleid worden door Uw Heilige Zoon, Jezus Christus, tot Eeuwig Leven. Geef het aan onze harten vanavond, Heer. Scheur het oude steenachtige

hart eruit; plaats in ons het nieuwe hart, het hart van vlees, het hart waartegen U kunt spreken en waarmee U kunt handelen, en wij zullen niet hoogmoedig of onverschillig zijn. Moge de Heilige Geest nooit weggaan, Heer. Moge Hij komen en deze mensen wijden. Spreek tot hen; verscheur hun steenachtige wil, en leg er de wil van God in. Red een ieder, Vader. Geef ons van Uw liefde. Breng ons naar een plaats, Heer, waar we wegekomen van al het—het emotionele deel, naar het werkelijk gefundeerde deel van het gevoel. . . het deel van voelen vanuit het hart, de diepte van de Geest, de rijkdom van God, het Koninkrijk van de Geest in onze harten. Sta het toe, o grote Leidsman, grote Heilige Geest, voordat U Uw vlucht in de lucht neemt met Uw Gemeente.

³³⁰ O God, laat mij gaan, Heer. Laat mij niet achter, Jezus. Laat mij met U meegaan, Vader. Ik wil hier niet op deze aarde blijven om deze verdrukkingen te zien opkomen. Ik wil hier niet blijven in deze waanzin. Ik wil hier niet staan wanneer afschuwelijke tonelen. . . de mensen die hun verstand verliezen. We zien mannen die zich als beesten proberen te gedragen en eruit proberen te zien als beesten; en de vrouwen die eruit proberen te zien als beesten, met verf op hun gezicht. En weten dat deze dingen voorzeggd zijn te gebeuren, dat de zaak, ze zo krankzinnig zullen worden totdat sprinkhanen zullen opkomen met haar als vrouwen om de vrouwen te kwellen; en tanden als leeuwen, en dingen die U hebt gezegd, de geestelijke gesteldheid van de mensen zal volledig verdwenen zijn. We zien het op dit moment in de maak, Heer. Help ons! Herstel ons tot de gezonde gezindheid van Christus Jezus onze Heer.

³³¹ O grote Leider van Eeuwig Leven, wij accepteren Uw belofte vanavond, Vader. Ik pleit voor deze mensen. Ik pleit voor ieder van hen, in de Naam van Jezus Christus, Heer. Ik bid dat Christus, de Zoon van God, in de harten van ieder van ons zal komen, Heer, en ons zal kneden en ons zal maken tot nieuwe schepselen in Jezus Christus. Sta het toe, Here God.

³³² We houden van U. En we willen dat onze houding. . . onze verandering in ons komt, dat we Uw kinderen kunnen zijn, voelen van Uw Geest die in onze harten vaardig is, Heer, die ons teder maakt en ons tot besef brengt van dit krankzinnige tijdperk waarin wij leven. Sta het toe, God. Wanneer we jonge vrouwen zien, zo verstrikt geraakt in het web van de duivel, jongemannen, bedorven zinnen, kinderen, drugsverslaafden, sigaretten roken, aan de drank, immoreel, Satans Eden.

³³³ God, U deed er zesduizend jaar over, volgens de Bijbel, om een Eden te bouwen. En U stelde Uw zoon en zijn vrouw erin (zijn bruid), om erover te regeren. En Satan kwam rond en bedierf het; hij heeft zesduizend jaar gehad en hij heeft zijn eigen intellectuele Eden gebouwd, door wetenschap en onderwijs, en zogenaamde intelligentie, en hij heeft het gebouwd tot een warboel van de dood.

³³⁴ O God, neem ons weer terug naar Eden, Heer, waar er geen dood is, waar er geen verdriet is. Sta het toe, Heer. Wij staan deemoedig en wachten tot de tweede Adam komt voor Zijn Bruid. Maak ons deel van Hem, Vader. Wij bidden in Jezus' Naam. Amen.

³³⁵ Hebt u God lief? Kunt u voelen. . . Beseft u wat ik u probeer te vertellen? Als u het kunt begrijpen, steek dan uw handen op en zeg: "Ik begrijp wat u probeert te zeggen." Kunt u de waanzin van deze tijd zien? Kijk hoe het er geweest is, er is zelfs geen redelijkheid meer onder de mensen. Het is vergaan! Waar is onze. . . ? Zelfs leiders.

³³⁶ Kijk naar onze president! "Als ze het communisme willen, laat ze het dan hebben. Wat het volk ook wil, laat ze het maar hebben." Waar zijn onze Patrick Henry's, onze George Washingtons? Waar zijn onze leiders die pal kunnen staan voor een principe? We hebben ze niet meer.

³³⁷ Waar zijn onze gemeenten, onze predikers? Die de mensen gewoon voorwaardelijk aannemen, of kom erbij, word lid van de gemeente en doe *dit* of een kleine sensatie te hebben of zoiets. Waar zijn die mannen Gods, die profeten die naar voren stappen en alle dingen van de wereld durven te trotseren, uit te dagen?

³³⁸ Waar zijn die mannen van integriteit? Waar zijn ze? Ze zijn zo slap en door intellectuele opvattingen en dergelijke tot ze er niet meer zijn. O God, heb genade met ons.

³³⁹ Deze afschuwelijke schouwspelen die over de aarde komen. U kunt zien hoe de mensen zich er regelrecht in begeven. Het is een krankzinnigheid. Maar wanneer die zaak toeslaat, zal de gemeente weg zijn.

³⁴⁰ God, laat ons daar zijn. Dat is mijn gebed, tot het grote bovennatuurlijke Wezen dat vanavond in dit gebouw is, de grote Christus die nog steeds Eeuwig Leven heeft. Ik bid U, Christus, terwijl ik hier ben met mijn ogen open en naar de gemeente kijk die U hebt verlost met Uw Bloed. God, laat niet één van ons verloren zijn. Wij willen in orde zijn met U. Dus reinig ons, o Heer, van al onze ongerechtigheden. Neem onze zonden en dergelijke weg.

³⁴¹ Wij hebben U onze zieken zien genezen, zelfs onze doden zien opwekken (door gebed weer tot leven gekomen) en we hebben al deze dingen zien gebeuren, Vader. Breng *ons* nu terug tot Leven, geestelijk; breng ons terug tot besef van Eeuwig Leven door Christus Jezus. Sta dit toe, Vader. Ik draag het alles aan U op. In Jezus Christus' Naam.

Tot w'elkaar ontmoeten! Tot w'elkaar
ontmoeten!

Tot w'elkaar ontmoeten aan Jezus' voeten;
Tot w'elkaar ontmoeten!

Zie op Hem. Laat Hem ons vertederen.

. . . w'elkaar ontmoeten!

God zij met u tot w'elkaar weer ontmoeten!

³⁴² Onze handen nu opheffen:

Tot w'elkaar ontmoeten! Tot w'elkaar
ontmoeten!

Broeder Salano, wie ook volgt. [Iemand zegt: “Verder nog
wat?”—Red.] Nee. God zegene u.

LEIDERSCHAP DUT65-1207
(Leadership)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op dinsdagavond 7 december 1965 voor het gastmaal van de Internationale Gemeenschap van Volle Evangelie Zakenlieden in de Covina Bowl in Covina, Californië, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org